

(dabar jau priėmusio katalikų ti-

keijimą. Kuzenkovo. Del pirmųjų dviejų vaikų byla, kaip jau pasenusi, buvo panaikinta. Del trečiojo vaiko apkeikimo kaltinamąjį kun. Karosą teismas išteisino, tėva nubaudė 4 mėn. kalėjimo, motyną gi 2 mėn. Kun. Karosas nuosakiai išrodė: 1) kad nežinojęs krikščius staciatikių vaiką, 2) kad jeigu būtų žinojęs, nebūtų krikščius ne vien baismės bijodamas, bet ir iš įsitikinimo, kad vaiko, busimojo žmogaus, tikybinis gyvenimas pridera ne tiek nuo krikšto, kiek nuo išauklejimo, nuo to tarpo, kuriame auga. Katalikų bažnyčia staciatikių krikštą pripažįstanti svarbiu, taigi kad ir šventiko apkeikstytas vaikas gali tečiau būti paskui geras katalikas.

Prokuroras su teismo nusprendimu nesutiko ir žadėjo paduoti apeliaciją.

IS SIESIKŲ, Ukm. pav.

Gruodžio 4 d., 1911 m. buvo Siesikų ukio draugijės susirinkimas, 1911 metais paskutinis. Vyrų prisirinko pilna salė: buvo narių ir ne narių. Visi laukė Kauno Ukio Draugijos instruktoriaus p. Ivanavičiaus paskaitos. Pirmasėdžiui p. Končiui atidarius susirinkimą, p. Ivanavičius, pasveikinęs susirinkusius, ėmė pasakoti apie žemės dirbimą: 1) iš rudens arti rugienų reikia du kartus, 2) reikia pievę geginti, 3) kaip reikia šerti karves, kad jos duotų daugiau pieno, 4) apie gyvulių veisles ir t.t. Toliau p. Ivanavičius daug šnekėjo apie naudingumą skirstyties viensėdžiams, sakdamas, kad kol ukiečiai gyvena sodžiais, tol nepakilsis jų ukis. Kad paskatintus ukiečius kelties viensėdžiams, p. Končius pridėjo 50 rubl. tam, kuris intaisytų pavyzdinę ūkį.

Paskui p. Ivanavičius kalbėjo apie mineralinių trąšų naudą, kokių trąšų yra ir kokios kokiai žemei tinka, kaip taisyti bandymo laukelius, kaip trąšas sėti. Jis ir p. Končius davė po 10 rubl. bandymams. P. Ivanavičius, kad būtų geriau suprasti, kaip intaisius bandymo laukelius, pridėjo atsiųsti lentelę ir už dviejų metų pats atvažiavo. Mes, ukio draugijės nariai, turime viešai aci p. Ivanavičių už paskaitą ir p. Končiui už jo rūpesčius mūsų naudai.

Valdybos narys Jurgis Žilins.

— Vilda —

IS LATVIJOS.

Latvių ukio draugijų 1910 m. buvo išviso 367. Tame skaičiuje 165 savitarpinio susiėlipimo, 110 ukio ratelių, 50 vartotojų draugijų, 25 gyvulių apdraudimo draugijų, 17 kooperacijos pienininkavimo draugijų. 1911 metais žymiai paauogo gyvulių priežiūros ir pienininkavimo draugijų skaičius.

Siomis dienomis iš Mintaujos Rygon važiuo automobilin Kuršo vice-gubernatorius, kunigaikštis Kropotkinas su vienu vokiečiu baronu. Apsilankiant vienoje vietoje su sodiečių rogemis, iš jų du sykū šovė. Tačiau kulipkos pralėkė šalimais, neužgavusios nei vice-gubernatoriaus, nei jo draugo. Buvo spėjama, kad tai buvęs pasikėsinimas ant vice-gubernatoriaus. Tačiau pasirodė, kad šovikas tikėtai norėjęs atkeršyti automobilininkams, kam jie sodžiaus arklius nuolat baidė. Kad automobilinui važiuojus vice-gubernatorius, šovusis sodietis nei žinoti nežinojęs.

LIETUVIAI KITUR IS IRKUSKO.

Lietuvių laikraščiuose labai retai tenka išgirsti balsą apie lietuvius, gardsenės duonos įiekančius Sibiro tyruose, o dar rečiau apie Irkuko lietuvius, nors Irkukas tai Sibiro "sostapolis". Gal manoma, kad čia nėsama tokių lietuvų-inteligentių, kurie sugebėtų parašyti laikraščiai nors trumpa žinutė apie mūsų brolius? Ne, tokių lietuvių čia esama užtikintai, tik tai jiems truksta gero noro patarauti savo laikraščiai. Irkuke ir jo apylenkėse lietuvų esama ne mažas burys, bet iš to didelio burio, susipratusių lietuvių terasime tik maža burelė, "ant pirmų suskaitoma". Irkuko lietuvų dauguma — tai apskundę, apsiėidę, isikrikę "kaip žydų bites", sulenkęje ir surusęje — vedę lenkes ir ruses ir tokiu

bandu jau galutina žuvę tėvynai Lietuvai. Antroje gentkartėje, galima spėti, jų vaikai tiek te žinos apie Lietuvą, kiek ir apie Australiją. Tokiems lietuviams, kokius dabar čia turime, rūpi vien šitvlio ir kisenės reikalai ir jų "tėvynė ten, kur geja", tarp tokių žuvusiųjų yra gana turtingų: vienas — didelės saldainių dirbtuvės, kitas — garinės desrų dirbtuvės savininkas. Trečias turi gerą restauraciją ir t.t., bet jie vis yra "proše paimai i moscipanai". Tačiau ir tarp čionykščių lietuvių burio yra nors mažą gyvybės kibirkštį pastebima. Pradžioje 1911 metuose keli susipratę lietuviai, kunigas, du farmaceutai ir keturi geležinkelio valdininkai sumanė įsteigti lietuvių draugiją, kurioje galėtų susisiekti visi Irkuko lietuviai; tik, deja, nemėta buvo tai draugijai užgimti ir tas sumanymas liko vien sumanymu! Draugijos įstatai buvo paduoti gubernijos valdybai patvirtinti, bet gub. administracija, gavusi mūsų pranešimą apie draugiją, labai nustebo, net nusigando, išgirdusi apie kažkokius lietuvius! Kas tie lietuviai? Iš kur jie atsirado? Juk jie dažniausia katalikai — ergo — lenkai? tik keisti lenkai, nes save vadina — lietuviais! Juk čia yra isikurę "Polsko-litovskoje obšestvo Ognivo", tai kokių plynių dar reikia? (Tiesą pasakius "Ognivui" yra prikerktas vardas "litovskoje" bet lietuviškumo nerastumei nei su mikroskopu). Kam lietuviams skirtis nuo lenkų? Visa ta apgalvojusi ir sumetus gubernijos valdyba pasiukubino atsakyti tos draugijos sumanytojams šitaip: kadangi padiotuose įstatuose aiškiai regimas noras atsiskirti nuo senai gyvenančių čion tautų arba gyventojų, tai-gi tokia draugija su lyg tokių ir šokių įstatymų straipsnių yra draustina, kaip negeistina ir net valstybei pavojinga.

Sunku suprasti, kas čia skaitoma "korennoje nasilenije" — ar rusai, kurie čia apsigyveno, ar burlatai, kurie istikrųjų čia gyvena nuo žilos senovės. Gavę valdžios tokį neprielankų atsakymą, norėjome inkurti bent lietuvių klubą, kaip antai Odesos arba Vilniaus "Rutą", bet dėlei mažumos tautiskai susipratusių lietuvių tokia draugija greitai pas mus žlugtų.

Neįmanydami, ką beveikti, norėjome prie "Ognivo" prisiglausti, prisirašydami prie jos, kaip nariai su autonomiškomis tiesomis, bet lenkai i mus pavėzėjo kaip i Liublino ir Horodlo unijos ardytojus, ir mus nepriglaudė! Ir likome mes Irkuto lietuviai be nie niekio! Ramiai sau snaudžiam ir sėdime rankas sudėję, laukdami, kol kiti nepradės vartyti lietuvių kultūros darbą... Ar ilgai teks tas mūsų snauduly, tai vienas Dievas težino! J. S.

— Lietuvos žinios —

IS AMERIKOS.

PASPORTAI KELIAUJANTIEMS RUSIJON.

Kiekvienas svetimtautis, keliaujantis Rusijon, turi turėti savo valdžios išduotą pasportą. Bet tokio pasporto nepakanka, reikia, kad tokį pasportą vizuotų rusiškų konsulai. Norintis gauti konsulius vizą, turi jam pristatyti krikšto metrikas, taigi pertikrinti konsulių, kad Rusijon keliaujantis ne žydas. Kas krikščioniškų metrikų neturi, tą pasportą nevizuoja rusiškų konsulai ir toki Rusijon važiuoti negali, arba išgauti leidimą trumpam laikui labai sunku. Jis turi parodyti, kad yra agentu didelių firmų, bet ir tasyk jam leista Rusijoj pasilikti tik tris mėnesius, nors pasportas paprastai išduodamas būva pusei metų. Jis turi mokėti didesnius mokesčius negu atkankanti Rusijon krikščionys. Savininkas konsuliams vizuoto pasporto, išbuvęs ilgiau kaip pusę metų, kad išvažiuojant jo nesulaikytų, turi išsiurpinti rusišką pasportą ir su tokiu Rusijoj gali gyventi. Jeigu gi svetimas žydas, firmos agentas nori Rusijoj ilgiau kaip tris mėnesius gyventi, turi išmesti policijos leidimą, bet ir policija gali jam leisti pasilikti tik vieną mėnesį ilgiau, paskui jis turi krepčtiesi melsdamas leidimo policijos m-

nisterio, bet ir tas gali lauką tik mėnesiui pailginti. Toliau pusei metų leidimą gali duoti tik visų ministerių taryba. Ilgesniam laikui leidimai žydai niekada nebuva išduodami. Paprastai svetimams žydams, išbuvus tris mėnesius Rusijoj, beveik neįsduoda leidimo dar ilgiau pasilikti. Išvažiuojantis iš Rusijos savo pasportą gauna ant rubežiaus, todėl prieš išvažiuojant jis turi policijai užmalduoti, kada išvažiuoja ir pranešti, kur ji turi pasportą pasiųsti. Taigi, ne tik sunku svetimam žydai su pasportu Rusijon atvažiuoti, bet gāvusiam leidimą — visokiais formalizmais apskunkintas ir išvažiavimas.

BEPROČIŲ STATISTIKA.

Suvenytose Valstijose yra 372 bepročių namai, o juose gydo 187,454 bepročiai. Pereituose metuose priimta 60,608 nauji bepročiai, o iš įstaigų paleista 53,880. Kas metas bepročių skaitlius Amerikoj pasididina 6200, taigi 25%. Tuom tarpu gyventojų skaitlius pasididina kas 3 metai tik 11%.

ILGO LAIKO REIKĖJO.

New York. Gyvenantis Brooklynne Orison R. Burr, 4 rugsėjo 1904 m. pasiuntė laiską New Yorkan vedėjui The London teatro, Curtinui. Laiską tą jam tik dabar atnešė gramatėšys. Taigi laiskas iš Brooklyn į New Yorką ėjo aštuonis metus.

GIESMININKĖ SKIRIASI SU VYRU.

St. Louis, Mo. Pagarsėjusi operos giesmininkė Schuman Heink, antrą kartą apsidėvė su 12 metų už ją jaunesniu vyru Rapp. Bet tarp turinčios 51 metų giesmininkės ir jos vyro užgimė nesutikimai taip didelį, kad per teismą prisiejo skirties su 6 metų sugyvenimo. Nesutikimai užgimė dėl vaikų, kurių giesmininkė turi 8.

UŽMANO VALDŽIAI TELEGRAFA I SAVO RANKAS PAIMTI.

Washington, D. C. Pašto perdėtinis Hitchcock rengia kongresui, prisirašydami prie jos, kaip nariai su autonomiškomis tiesomis, bet lenkai i mus pavėzėjo kaip i Liublino ir Horodlo unijos ardytojus, ir mus nepriglaudė! Ir likome mes Irkuto lietuviai be nie niekio! Ramiai sau snaudžiam ir sėdime rankas sudėję, laukdami, kol kiti nepradės vartyti lietuvių kultūros darbą... Ar ilgai teks tas mūsų snauduly, tai vienas Dievas težino! J. S.

— Lietuvos žinios —

EXPLOZIJA.

Cincinnati, O. Trioboj Teneement House atsitiko smarki gazo eksplozija, kuri pagimdė gaisrą, kuris namus tuos išaikino. Sudegė vienas vyras, o moteris ir vaikas taip sunkiai apdegė, kad reikėjo greitai ligonbutin gabenti. Iš viso apdegė 11 žmonių.

Salt Lake City, Utah. Kasyklose Kemmerer Coal Co. Kemmerer, Wyro, atsitiko dujų eksplozija, kuri užnužė 5 darbuotojus ir 20 sunkiai užgavo.

IŠGABENIMAS IR ATGABENIMAS PREKIŲ AMERIKON.

Washington, D. C. Statistikos biuras garsina, jog pereituose metuose Amerika svetur išgabeno savo prekių už \$2,092,371,141, taigi daugiau negu kada nors pirma. Iš kitur gi prekių parsigabeno už \$1,532,931,861.

NORI SALOS SV. HELENOS GYVENTOJUS PERKELTI AMERIKON.

San Francisco, Cal. Atkažo čia turtuolis Alfr. Moseley pasitarti su valstijos valdžia, ant kokių išlygų but galima perkelti Kalifornijon gyventojus Sv. Helenos salos kurie ten išmisti negali ir varga kenčia. Gyventojai ten yra 3000. Sala Sv. Helenos priklauso Anglijai, yra vakarinėje Afrikoje bet toli nuo Afrikos sausžemio. Ji pagarsėjo tuomi, kad čia išgabentas ir laikomas nelaisvėje buvo francūzių cėsorius garšius Napoleonas I. Jis čia ir m-

TEISINGAS REIKALAVIMAS.

Boston, Mss. Massachusetts valstijos įdgisliurai Morill iš Haverhill padavė sumanymą, kad kiekvienas teisėjas ir teisdarių buto narys, pirmą užims vietą, kokiai tapo išrinktas, išbutų penkias dienas ir naktis kalėjime ir nors mėnesį išgyventų beturčių apgyventojų miesto dalyj, nes tik tasyk galės teisingai spręsti. Reikalavimas gana teisingas, tik reikia abejoti, ar ji priims legislatura. Juk jos nariai sau bota-gio nepanorės vyti.

DOVANOS UŽ KARŽYGIŠKUS DARBUS.

Pittsburg, Pa. Čia vėl likosi pagarsintos dovanos "Carnegie Heroe Fondo", už pasižventimus gelbinti kitus. Ar tos dovanos padarys geresnius, pasižvenčius žmonis, galima abejoti. Juk tik tas kitiems pasisvencia, kas prie to linkęs; bet dovanos gali pagelbėti žuvusių gelbinti kitus šeimynoms, nes apie tokių šeimynų likimą paprastai draugija susirupina, o žuvusių gelbėtoja greitai visi užmiršta.

AUGA KARIUMENĖS UŽLAIKYMO IŠLAIDOS.

Washington, D. C. Senatorius McClimber išskaito, jog per 20 pasutinių metų išlaidos užlaikyti kariumenės ir kariskojo laivyno suvenytose Valstijose pasididino ant 230%, o gyventojų skaitlius pasididino tik ant 44%. Išlaidos Anglijos tam tikslui pasididino ant 115%, o gyventojų skaitlius tik ant 20%.

PREZIDENTAS IS KALEJIMO PALIUOSAVO BANKININKA MORSE.

Washington, D. C. Prezidentas Taft paliuosavo iš kalėjimo pagarsėjusį ledo karalių, ir bankininką Chas. W. Morse. Jis, už peržengimą bankinių tiesių buvo teismo pasmerkta 15 m. kalėjimo; išaugėjo vienok tik du metus, paliuosavo jį dėl menkos sveikatos.

ANGLIAKASIŲ KONVENCIJA.

Indianapolis, Ind. Čia atsilbuva Amerikos angliakasių "metinė konvencija. Konvencijai buvo paduotas įnešimas, kad angliakasių organizacijos prigulėtų prie socialistų partijos. Tas įnešimas vienok didelių balsų daugumu tapo' atmetas, kaip varžantis žmonių persitukrinimo laisvę, todėl priešingas Amerikos konstitucijai.

NAUJOS ATEIVYSTĖS TEISĖS.

Washington, D. C. Senatui paduotas Dellinghamo sumanymas naujų ateivystės tiesių. Su-lyg to sumanymo: kiekvienas ateivys turės mokėti Amerikon, atkakę 4 dol.; kad bepročiai ir menkapročiai nebūtų įleidžiami; garliaivų kompanijos kad būtų uždrausta agituoti ir brukti šiforties; tas pats lytisi ir žemės kompanijų, kurios išelviams dar namieję esant bruka savo žemės šmotelius, kokių ateiviai niekada nematė, todėl negali žinoti, ką ta žemė verta.

KVAILŲ NETRUKSTA.

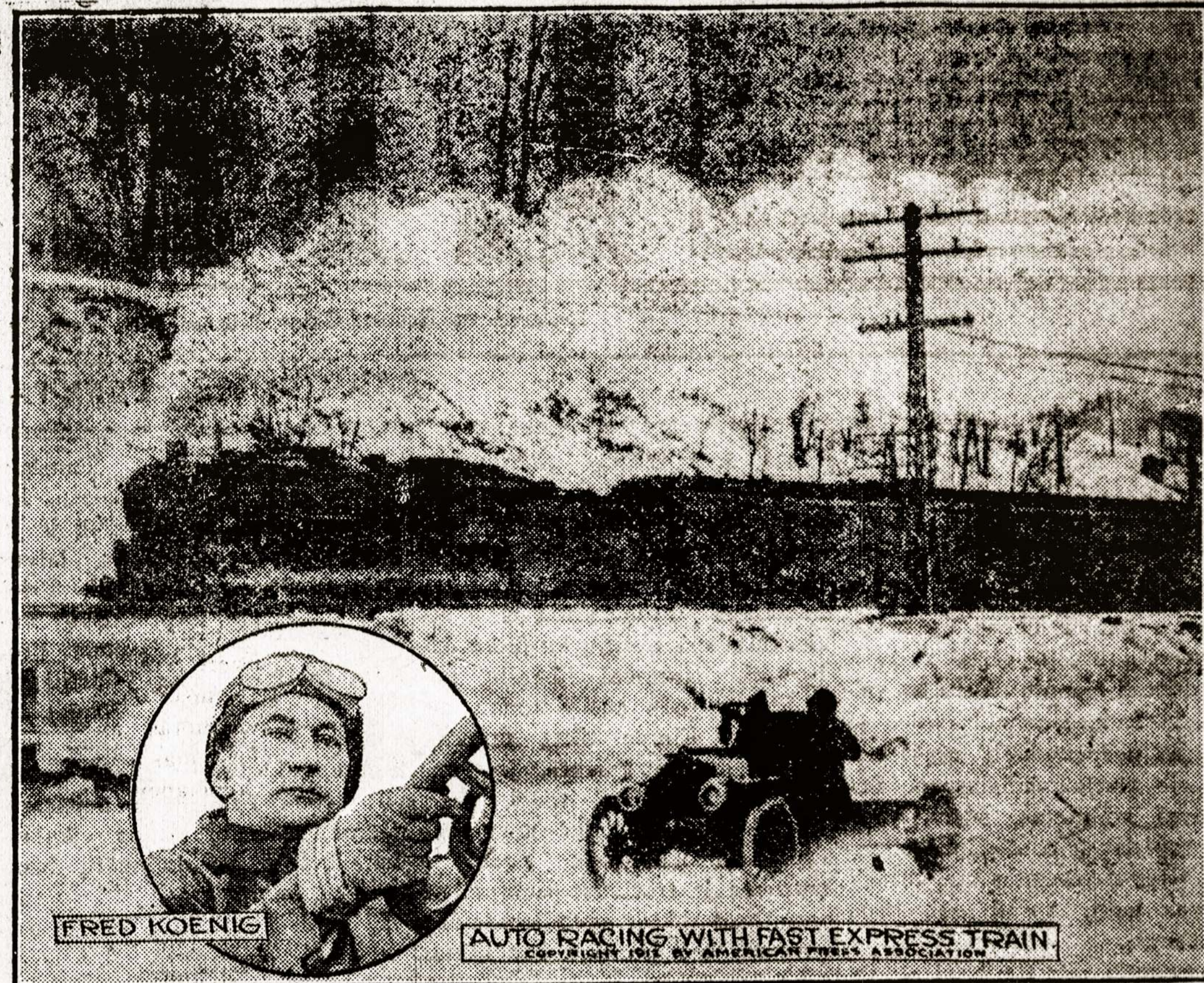
Washington, D. C. Pašto vyriausiasis inspektorius pagarsino metinę atskaitą, iš kurios matyt, jog pereituose metųose visokios prigavingos kompanijos nuo lengvatikių išvilijo 77 milijonus dolarių, 189 asmenys už panaudojimą pašto, prigaviniams tikslams pasiųstą kaltįman.

EXPLOZIJA KASYKLOSE.

Wilkesbarre, Pa. Kasyklose Parish Colliery, netoli Plymouth, atsitiko smarki eksplozija, kuri užnužė šešis darbininkus, o tris sunkiai sužeidė.

NELAIMĖS ANT GELEZINKELIŲ.

Kanton, Ohio. Netoli Carey nusirito nuo pylimo pasażierinis Big Four geležinkelio traukinys. Sunkiai apkulta 23 pasażieriai.

New Yorke įvyko lenktynės Fred Koenig automobiliu su New York Central geležkelio greitoju Twentieth Century traukiniu. Dviejų mylių lenktynėse automobilis pralenkė traukinį šimtu ja dų.

Janesboro, Ga. Netoli nuo čia susimusė pasażierinis traukinys Louisville & Nashville geležinkelio su prekių traukiniu. Užmušta du geležinkelio tarnai ir trys pasażieriai.

Philadelphia, Pa. Netoli Torresville greitas geležinkelio traukinys užbėgo ant skersai bėgių važiuojančio karo su 6 važiuojančiais, karą sudaužė ir visus žmonis užnužė. Užmuštos penkios moteris ir vienas vyriškis.

Mastinsville, Ind. Netoli nuo čia susimusė du Indianapolis & Martinsville elektrisko geležinkelio traukiniai. Prie to užmušta 2 žmonės, o sužeista 6.

GAISRAI.

New York. Sudegė čia du hoteliai — Revere House ir Rexford. Pražuvo ugnyje ir vienas žmogus.

Prenticez, Wis. Sudegė čia namai Johno Deering. Sudegė penketas jo vaikų — du bernaičiai ir trys mergaitės.

New York. Didelės Wanamaker krautuvės užgimė čia gaisras, kuris prigirbo nuostolių ant 2 milijonų dolarių.

IS DARBO LAUKO.

New York. Unija gazo dirbtuvių darbininku, turinti 32000 narių, nutarė tuojaus streiką pradėti.

Lawrence, Mss. Streikuoja čia medvilnės darbininkai, iš viso 15000 žmonių.

Janesville, Wis. Janesville Sugar Beet Co. pranešė Racine pavieto burokų augintojams, jog nuo jų neimys burokų, nes neužligo cukraus dirbtuvės sustabdyti darbus.

Red Lodge, Mont. Čia yra dvi anglių kasyklos; abiejose dirba kasdienai. Kitokių darbų čia nėra, tik kasyklose. Iš kitur pribuvusiam darbas nelengva gauti, nes ant vietos pakaktinai yra darbininkų. Lietuvių yra čia penkios šeimynos, o pavienių apie 30.

IS VISUR.

Pietinėje Afrikoj, paupiuose Vaal rado naujus deimantų laukus ir i mėnesį laiko prie tų laukų sustivėrė miestas turintis jau 12000 gyventojų.

Ispanijoj nuo vietos pasitraukė Canalejaso ministerija, nes nesutikimo su karaliumi.

Rygos laikraščiai pakėlė sumanymą, kad Rygos miesto valdyba, nelaukdama kol bus visuotinis valstybės gyventojų surašymas, pati imtųsi surašymo ir surašyti visus miesto gyventojus.

Jus. Taip esanti padariusi ir Maskvos miesto valdyba.

Kievo, Zitomieriaus, Ekaterinoslavio ir kitų gubernijų žemstvos apskelbė boikotą Amerikos ukio mašinoms ir kitiems išdirbiniams. Esąs tai atlyginimas už sutrukimą sutarties su Rusija.

Sešetas Borisovo kalėjimo kalinių už kėsinimasi pabėgti Minsko apygardos teismo pasmerkti pakarti.

Brazilijoj mieste Bahia kilo revoliucija. Mieste buvo kruvini susirėmimai minių su kariūmene. Provincijos gubernatorius atsisakė nuo vietos.

Mandžurų kunigaikščiai nutarė Činų cėsoriaus šeimyną perkelti iš Pekino į Jehol, 120 mylių į šiaurius nuo Pekino.

Arabijos pakrantėse susimusė Italijos kariškioje laivai su turkiškais kanuoliniais. Kadangi italiskioje laivai turėjo daug toliau siekiančius kanuoles, jiems pasisekė paskandinti septynis turkų laivus.

Svedija rengia didelę staciją bevielinio telegrafo susisėjimams stačiai su Anglija ir su Amerika.

Francuzijoj senatorius Poincare sutvėrė naują ministeriją ir pats joje perima užsienių reikalius. Pagarsėjęs Vokietijos priešas Delcasse joje pasilieka laivyno ministeriu.

I Londono laikraščius rašo vienas daktaras iš Orenburgo, Rusijoj, apie baisų padėjimą kaimiečių pietinėse Rusijos gubernijose. Daugybė žmonių miršta bada, siaucią be to dar limpamos ligos. Kaimiečių vargas esąs taip didelis, kad jie pardavinėja savo vaikus atsilankantiems iš paualio stepų kirgizams. Iš valdžios jokios pašalpos negaunama.

Florencijoj, Italijoj, sausio 16 dieną pasimirė įžymus anglų visuomenės veikėjas Henry Labouchere. Budamas kuone visą metų pusšimtį (1865—1905). Anglijos parlamento sąnariu jis buvo vienas iš radikaliskiausiųjų žmonių atstovų. Buvo gabus publicistas ir patsai leido radikaliską savaitinį laikraštį Truth. Mirė turėdamas 80 metų amžiaus.

Socialistų atstovai rusiškųj dūmų perskaitė laiską kokio ten Kozakovo apie darbus "Tikrųjų rusų sąjungos" prezidento Dro Dubrovino. Kozakov užtikrina, jog jį ir dar kitą vyrą Dubrovin prikalbėjo užmušti dūmos atstovą Karavajevą, ką jie 1908 m. ir padarė ir už tai gavo 30000 rublių. Zandarų oficerias Skliarov prie užmušto pastatė sargybą, kad užmušėjams palengvinti pabėgimą. Skliarov pertikrino Kozakovą, jog užmušysta bus suversta ant žydų. Tarybose apie užmušimą Dubrovin užmušėjams

apie Witte pasakojo tokius daiktus, kad reikia abejoti apie pasakymo teisingumą. Dubrovin pasakojo, buk Witte daug caro laiskų pavogė ir juos padėjo Mendelsohno banke Berlyne. Caras pagązdino Witte, jeigu jis laiskų neatiduos. Witte gązdinimo nenusigando, bet pagązdino carą jo jį kompromituojančių laiskų pagarsinimu. Dubrovin toliau pasakė, jog jam siulyta milijonai rublių, jeigu jis caro laiskus nuo Witte išgautų. Socialistų partijos atstovai rusiškųj dūmų padavė teisių ministeriui užklausa, ar jis žino apie tuos Dubrovino pasakojimus ir ar ištyrė jų teisingumą.

Pereitos savaitės utarninko dieną Pekine du vyriškiai metė bombą po vežimu cėsorinių ministerių pirmininko Juanshikai. Eksplozija užnužė arklius ir du eskortos kareivius. Metusius bombą suėmė. Mano, jog abudu bus pakarti.

Anglijoj apskunkinta tapo turtingoms amerikoniems atkakčiai i karaliaus rumą. Nuo dabar karaliaus dvaran galės atkakti tik amerikėnės vedusios anglus arba su jų šeimynoms susigiminavusios. Mat Anglijos karalienė nenori su amerikėnėmis labiau susiartinti.

Pirmuose Vokietijos parlamento atstovų rinkimuose šiemet už socialistų partijos kandidatus paduota 425000 balsų, lygiai vienu milijonu daugiau negu 1907 metuose.

Paraguay republikos sostinėje Asuntion buvo ant gatvių kruvini mušiai šalininkų prezidento Liberato Rosas su revoliucionieriais. Iš abiejų pusių užmušta daug žmonių. Miestą Asuntion valdo revoliucionieriai. Prezidentas pateko i revoliucionierių rankas ir jo šalininkams iki šiol nepasisekė jį išliuosuoti.

Netoli Sicilijos italiskioje kariškioje laivai paėmė francuzišką garlaivį "Carthago", kadangi jis vežė du aeroplanius. Francuzija vienok pakėlė smarkų protestą prieš italų pasielgimą.

Anglijos karalius ir karalienė grįžta namon iš Indijų; 17 sausio jie atkako i Port Sudan, Egiptę.

Airijoj tarp airių katalikų ir protestonų užgimė dideli vaidai; protestonai pasirengę neieisti, kad Airijai būtų savivalda pripažinta.

Turkijoj, mieste Zilkova, bulgarai metė tris bombas i turkų susirinkimą. Eksplozija bombų užnužė tris turkus, o 32 sunkiai sužeidė.

Mokytoja: — Vincuk, ar pėrė tave tėvas už tai, ką tu vakar čia padarei?

Vincukas: — Ne, nepėrė. Jis sakė, kad tai jam labiau skaudėtų ne kaip man.

Mokytoja: — Eik jau eik! Ar gi tavo tėvo tokios jau galios širdies esama?

Vincukas: — Ne. Ale jis turi reumatizmą abiejose rankose.

Albanijoje, prie Montenegro rubežų sukėlė riaušius turkų kareiviai. Kareiviai, ištarnavę šešis metus, pareikalavo, kad juos namon paleistų, bet jų perdėtiniai atsiskė kareivių reikalavimą išpildyti.

Anglijos pakrantėse, laike smarkios vėtrės 17 sausio dieną paskendo su visais žmonėmis nežinomo vardo didelis garlaivys.

Vakarinė Vokietijoje ir pietinėje Austrijoje užgimė dideli tvanai. Upė Ahr daugelį vietų išsiliejo per krantus ir užliejo didelius laukų plotus. Dunojaus klonyje dideli plotai vandens užlieti. Marburgo aplinkinėse upė Lahn išsiliejo per krantus. Tvanai užgimė Tirolui; nusiritusios nuo kalnų lavinos užtvėnkė visus perėjimus. Tvanai pasiekė ir Francuziją. Upė Marna ir Maas išsiliejo per krantus.

Italijoje, mieste Mercera smarki audra nutraukė elektrinę žiburių vielas, kurios nuo stulpų kieme nupolė. Tris bročiū, dasilyčius vietų, užmušė elektrika; tas pats atsitiko ir su dviem kitais. Elektra užmušė ir įstaigos direktorių; sunkiai užgauti ir dū ligonių prižiūrėtojai.

Paryžių Grand Palais rūmose likosi atidaryta aeroplano paroda. Tarp atgabentų parodon aeroplanių yra daug pagerintų naujų.

Francuzas Stechegarten apdirbo planą iš Sacharos tūrų padaryti jures. Mat Sacharos tirai yra žemiau Tarpžeminių jūrų paviršiaus, nors ne visi. Francuzai todėl užmano užlieti tą dalį, kuri yra žemiau jūrų paviršiaus. Tas lengvai duodasi išpildyti. Bet su manymu nepiraria Šiaurinės Europos kraštai, nes užliejus Sacharą, ten oras būtų daug šaltesnis. Sachara yra kaip pėčius Europos; ji Europą šildo.

Anglijos laukia visuotinio angliakasių streiko. Daugumas darbininkų organizacijų pritaria streikui.

Činuose, daugelis mandžurių moterų, iš baimės, kad nepatektų į chinečių rankas, skandinosi šulinuose ir upėse. Daugelis šoka šulinin su mažais vaikais.

Varšavoj pasibaigė teismas 67 asmenų, teismam patekusių už priguleimą į lenkų socialistų partiją. Iš 67 apskųstų: 31 teismas pasiuntė katargon nuo dviejų metų iki 20; 25 nuspręsta išsiųsti Siberijon, 10 išteisino.

Lenkai pakvietė lenkus architektus stoti konkursan ir padirbti planus lenkų teatro Vilniuje. Pirmą konkursinę dovaną, 1000 rubl. gavo Vacław Michiewicz, antrą dovaną gavo Aleksander, Parczewski.

Lenkai Krakove stato paminklą Tadui Kosciūskai.

Jau Paryžiaus bronzo liejykloje nulieta tapo stovykla Jagaikos, paminkliui statomam Krakove atminimui pergalėtojo Kryžikų prie Gruenwaldo.

Činų sostinėje Pekine svietimų kraštų pasiuntiniai sudrūtino sąryšas, nes jie laukia riaušių ir demonstracijų. Demonstracijos cesoriui prilankių chinečių buvo ir Nankinge, republikos sostinėje. Turtingesniejie chinečiai Nankinge ir Pekine, bijodami riaušių, pasirengę bėgti. Cesoriniai pradeda neuzistikėti ministrių pirmininkui Juanshikai, apkalina jį, buk jis net iš ten kariuonę išsiuntė, kur jį republikonų lengvai galėjo pergalėti; buk jis kariuonę išsiuntė iš Nankingo, kurį lengva buvo apginti. Cesoriniai mano, jog Juanshikai nori pasisavinti dikatoriaus tiesas.

Italija, pabugusi pasekmių sulaikymo francūziško pašto garlaivio "Carthago", laivą su orlaivais paleido ir jis išplaukė į Tunisą.

Anglijos pakrantėse, priešais Aberdeen, laike smarkios vėtrės paskendo laivas "Wistow Hall".

Išsigelbėjo tik kapitonas ir du jureiviai, 53 ingulos žmonės prigėre.

Turkijoje, provincijose Mecedonijoje ir Albanijoje laukia bulgarų ir albanų sukilimo. Todėl didesės Europos viešpatijos kalbina Turkiją užbaigti karą su Italija. Bet kad Turkija nenori nusilenkti, tai sunku ją su Italija šutaiykti.

Už šnipinėjimus Vokietijos atsitynimo paslapčių, augščiausis teismas, Leipcege pasiuntė rusišką oficerą baroną Vinogradovą dviem metams kalčijman, o Vengrijos oficerą Cerno 3 metams.

Angliškio valdyboje Belize gauta žinia, jog pietinėse Meksiko valstijose kilo nauja revoliucija prieš Madero. Vadovu revoliucionierių yra generolas Luz. Jis organizuoja savo kariuonę angliškio kalionijoj. Apilkinėse San Pedro ir San Pablo buvo mušiai kariuonės su generolo Zapata šalininkais.

Paryžių suėmė iška advokata Moisejevą, kuriam su netikru čekiu pasisekė iš Kijevo banko išgauti 200,000 rubl. Gavęs pinigų, jis užsimanė keliauti visokiuse kraštuose. Buvo Indijose, Egipte, Anglijoje ir atkakio Paryžių, kur tapo suimtas. Jieško jo ir Berlyno policija, nes ir Berlyne Moisejev klastų pridirbo.

Prusiose, Westfalijoje, Teutoburge, šaltioj Castrop anglių pacyklų atsitiko smarki dujų eksplozija. Eksplozija užmušė tris darbininkus, tris mirtinai užgavo. Oloj yra dar keturi darbininkai, kurie, kaip mano, tapo užmušti, arba nuo dujų užtroško.

Sveicarijoje, kaime Kappel, kantone St. Gallen siantė didelis gaisras. Ugnyje prauvo penki žmonės, tame keturi vaikai; sudėgusių vaikų tėvas pavojingai apdegė.

Činų respublikos valdžia atsisaukė į Suvienytų Valstijų valdžią su prašymu pripažinti Činų respubliką, nors tarybos respublikonų su cesoriaus atstovais nepasibaigė, nors didesnė dalis mandžurių kunigaikščių sutinka priimti respublikonų išlygas. Respublikonai tuom savo prašymu persergsti kitus kraštus, jog nuo dabar jė nepripažis, jeigu galutinai viršų paims, cesoriaus valdžios užtrauktų paskolų. Gal panašius prašymus pasiuntė ir Europos viešpatysčių valdžioms ir Japonijai.

Pašitraukus iš Persijos jos izdo tvarkytojui amerikoniui Morganui Shusterui, Persijos ministrai ir šu likusiai jo pagalbininkais pradėjo elgtiesi šiurkščiai, rodo jiems, jog amerikonių negeidžia; užgaudindami juos, nori priversti pasitraukti. Rusija ir Anglija mat taipgi negeidžia jų Persijoje pasilikimo. Visa Šiaurinė Persijos provincija Azarbedžan rusų jau apvaldyta ir iš jos jie, turbūt nepasitrauks.

Ecuadore, pietinėje Amerikoje, kilo revoliucija mirus prezidentui. Liberalai išrinko prezidentu generolą Plaza, o krašto sostinėje valdžią ir savo rankas paėmė kongreso pirmininkas generolas Montero. 19 sausio buvo didelis mušis, liberalai užpuolė Montero prieš juos pasiūstą kariuonę ir ją sumušė, likučiai pasitraukė į Guayaquil, kur traukia ir pergalėtojai.

Italai sulaukė kitą francūzišką pašto garlaivį "Manouba", plaukiantį iš Tuniso Francuzijon. Ant minėto laivo mat buvo 29 sanitarai. Italai mano, jog tai yra persirėdę turkiški oficerai. Prieš laivo sulaukymą Francūzijos valdžia per savo pasiuntinį Ryne pakėlė smarkų protestą. Italai iškrėte ir vokiško Lloydo pasazierinį garlaivį "Schleswig", bet nieko draudžiamo nerado, todėl laivą paleido.

Pereitos savaitės seredoj, prie Derna 3000 turkų užpuolė italų stovyklą, bet italai užpuolimą atmušė. Turakai nužudė daug žmonių; italų užmušta 3, o sužeista 7.

Valijos pakrantėse, nežinomo vardo garlaivys susimušė su Čunard linijos garlaiviu "Veria" ir paskendo su visais ant jo buvusiais žmonėmis.

Anglijoje, Manchesteryje pasibaigė medvilnės dirbtuvių darbininkų streikas ir 300000 darbininkų pradėjo vėl dirbti.

Tolkewitze, netoli Dresdėno, Vokietijoje, pasimirė iš bado, kaip daktarai susekė, rektorius Rademacher ir jo duklė. Abudu žinomi buvo kaip beturčiai. Tuom tarpu po lova, cigary bakse rado 300000 markių pinigų. Pinių tuos Rademacher užrašė Berlyno ir Breslau gyvulių saugojimo draugijoms.

Činūs naikina ne tik naminius karas, bet ir badas. Jau dabar 2½ milijono žmonių neturi ką valgyti. Susitvėre komitetas iš chinečių ir europiečių, kuris išleido į visas civilizotas tautas atsisaukimus melsdamas aukų gelbėjimui badą kenčiančių.

Peterburge, laike perstatymo cesoriskame operos teatre operos "Tristan ir Isolde" ingruvno grindys ir buvę ant scenos žmonės supuolė į kelnorę. Sunkiai sumankyta 20 choristų ir choristų; sunkiausiai sumankytas basas Sibiriakov.

Činų ministerių pirmininkas Juanshikai pasirengs bėgti iš Pekino į Tientsin, nes bijosi mandžurių keršto. Perkaltėti mandžurių kunigaikščius pritarti cesoriaus pasitraukimui jam nepasisekė. Jo vietą užims, be abejonės, mandžurai.

Italijos kariškioje laivai bombardavo Syrijos pajurių miestą Chan Junus. Prikaltėti Italija ir Turkija užbaigti karą kitoms kraštams iki šiol nepasisekė, nors sutauktyti karą vedančius jau kelis kartus mėginta.

10 mylių nuo miesto Tripolis, pulkas arabų ir turkų užpuolė traukiančią toliau nuo jurių italiskos kariuonės dalį. Mušis buvo smarkus. Turkai ir arabai, syki nustumti, susidurinę, vėl atnaujino mušį ir jiems pasisekė apėiti dešimčių sparnų italiskos kariuonės. Mušis traukėsi keturias valandas. Italams pasisekė vienok atstovėti; turkai ir arabai pasitraukė į turus.

Kadangi iš mūsto Zaira šaudyta į italiskius kariskius laivus, tai jie bombardavo miestą ir daug triubų sugriovė.

LIEUVIAI AMERIKOJ.

IS WATERBURY, CONN.

Tris metai atgal lietuviai ir kitų tautų žmonės rinko parusę prašymui, kad miesto dalyje įdintamof Brooklyn būtų atidaryta vakarinė mokykla miesto lešoms užlaikoma. Mokykla buvo atidaryta ir mokinių atsisaukė tiek, kiek tik galėjo patalpinti, atsisaukė daugiausia lietuvių ir italų. Pereitose metuose mokytojus vietą gavo Lukošius, "Aido" redaktorius; jis mokina angliškios kalbos. Lietuviai noriai mokyklėlę lanko, ypač jaunimas; ir kun. Saurasaitis ragino savo parapijonus mokyklėlę lankyti, užtikrinamas, jog Lukošius "cičilikų" nemokys, bet vien katalikus. Bet dabar kunigas Saurasaitis pradėjo Lukošius boykotuoti. Skundė jį mokyklų valdybai, reikalaujamas pašalinimo Lukošius, nes jis savo spaustuvę atspaudino knyguotę "Reformacija arba bažnyčios atitaisymas", sutaisytą ir išleistą pastoriaus Drignacio. Pašaukė telefonu Lukošius ir smarkiai jį išbarė. Kad Lukošius pasiaiskino pas mokyklų perdėtinį, tai tas iš musų jezuito duncijacijų tik nusijokė ir liepė Lukošiumi toliau mokytojaut.

Čia nieko nepėšęs, musų duncijantais prisakė parapijonams nelankyti mokyklos skyrių, kur mokytojauja Lukošius, nes ten girdi grėsia pavojus katalikams. Bet ir pas mokinius, turbūt, nieko nepėš, nes kaip iki šiol, dar nė vienas iš mokyklų nepasitraukė. Ir kun. Saurasaitis čio iškeiktą pastoriaus Drignacio knyguotę dabar ypač žmonėms žiauriau pirkti pradėjo, nes savo

iškeikimu kunigėlis jai gerą reklamą padarė. Matyt, ligas nežino, jog uždrausta parduoti vis skanesnis. J. Wierburietis.

IS PLAINSVILLE, PA.

Sitas miestelis yra netoli Wilkesbarre. Aplinkinėse yra anglių kasyklos. Darbininkai susideda iš visokių tautų. Yra ir lietuvių diktas būrelis. Visi veik jie dirba anglių kasyklose. Tarp jų yra ir gerai uždribanti. Skaldanti anglis uždriba daugiau negu kiti. Apskritai, čia uždribiai neblogiausi ir gyvenimas geresnis negu kur kitur, nes rūmų randos pigesnės ir kuras pigesnės; dirbanti kasyklose, lygiai olose, kaip ir ant viršaus kurą gauna pigiau. Smulkių anglių nereikia pirkti, galima ant vietos gauti.

Produktų kainos čia truputį didesnės negu kituose miestuose. Aplinkinėse darbininkai žsiima ir žemės apdirbimu ir žemės darbininkai gerai gyvena. Bet lietuviai veik visi dirba anglių kasyklose, nes didesnius žemės šmotus farmai nelengva čia gauti, tik kaip kur nuo anglinių kompanijų galima pasisamdyti, bet randos brangios. Pliacius namų statymui galima dar gauti, bet ir už juos reikia brangiau mokėti.

IS PITTSBURG, PA.

Siaurinėje Pittsburgo dalyje 10 sausio dieną tapo papildyta žmogžudystė: 32 metų Lichneris nušovė savą 24 metų pacyką Stefaniją. Jis buvo liuteronas, o ji lietuve katalikė. Apsivedė juodu Rasciniuose. Ten išgyveno metus laiko, atvažiavo Amerikon į Philadelphia. Tris metus išgyveno šiaip taip, bet paskui prasidėjo nesitikimai. Jis pradėjo gert, viską iš namų nešė parduoti, o moterį peiliu galvijo. Todėl Stefanija iš Philadelphia su motina Pittsburgan atvažiavo.

Veikalas ant greitųjų sutaisytas: matosi jame daug praskiebių ir neaiškumų: kas pavogė Murmos pinigų, ar Kunegundo (ta galima suprasti tik iš jos žodžių: "matai, kur jie pinigų kavoja"? Šiaipgi veikalas gana gražus.

Atlošė jį ir-gi gerai. Visos rošės išpildytos taip gerai, kaip reiki, kad tenka matyti. Roles turėjo pasiskirstę: Abraomo — J. Vilimaitis, Samuelio — Z. Mileika, Sorės — K. Kenstavienė, Murmos — P. Pučkoriū, Marės — J. Vainoriū, Batako — V. Šileika, Kunegundo — B. V.

Po lošimo — dainos. L. M. D. "Aido" choras, vedamas J. M. Laukelio, padainavo tris dainėles: a) Grijo, b) Tėvynė, c) Saulė tek. Dainos silpnokai išėjo. Po to prasidėjo balius. Per balių buvo vartojama ypatinga lakiojanti krasa (netik Chicago dedasi "revoliucijos") — vietoj atvyručių buvo naudojami paprasti laiskai "tabletai". Vakaras praėjo gan linksmai ir gražiai. Rpt.

IS WORCESTER, MASS.

Čia yra apie dešimtis lietuviškų pašelpinių draugijų. Toks išsiskaldymas į mažas kuopeles nežinoma, ar mažai kenkia visuomeniniam darbui. Todėl tuli giliau žiūrinti veikėjai užsimanė pamėginti draugijas suvienyti platesniam darbui — ingijimui bendro draugijų namo su svetine, knygynu ir rūmu gimnastikai. Geras tai užmanymas ir toks susijungimas draugijų ir namo ingijimas butinai čia reikalingas, jeigu norime sulauktyti musų jaunimą nuo visiško suamerikonėjimo ir blogo laiko praleidimo. Todėl reikia geisti, kad sumanymas įvyktų. Tulos draugijos "sūtiko susijungti tam tikslui šavo spēkas; jeigu kitos ir atsisakė, tai dar nedidelis vargas, nevisi juk vienai tautos naudą, suprantą su laiku ir jos gal kitokiams akims žiūrės ir pakeltą samanyumą.

14 sausio buvo draugijų susirinkimas, kuris malonų išpušį padarė ant visų susirinkusių. Vienas tik blogas — tai lietuvių nesilaikymas laiko. Garsinta buvo, jog susirinkimas prasidės 2 val., o valdyba susirinko tik 3

val. Mat pas mus per mažai branginamas kitas. Buvo ir keletas bergždžių kalbų, nes daugumas ma. ar nesupranta, jog bergždišios kalbos nandos negabena, tik laiką gašina. Saova.

IS PORTLAND, ME.

Nuo buvusių didelių šalčių šinosė metuose žmonės daug nukentėjo; reikėjo daug anglių sukurėti; ne vienas, eidamas darban, ausis, nosį ir kojas nugalė.

Lietuvių yra čia apie 20 asmenų. Lietuviškos draugijos nėra jokios, nes nėra kam sutverti. Buvo čia prakalbos. Kalbėjo "Keleivio" agentas Kirtiklis. Girdėjau, jog jį mano dar pasikviesti 21 sausio. Norima čia sutverti L. S. S. kuopą. Atvirų smulkių čia nėra, bet slapty gal yra. Bet čionykščiai lietuviai girtuokliauja mažiau kaip kitur. Daugelis lietuvių čia turi nuosavus namus ir farmas Portlando aplinkinėse. V. K. Hamen.

IS KENSINGTON, ILL.

Sausio 21 d. įvyko L. M. D. "Aidas" prie L. S. S. 137 kuopos vakaras.

Buvo statoma Br. Vargšo trijų veiksmų drama "Svetimas Dievas".

Turinys: jaunas žydas Samuelius įsimyli į kaimietę Marę. Prikalbintas, priima katalikų tikėjimą, tikėdamasis gauti Marę. Bet su krikštu jis ingija "perkristo" vardą. Jį apvagina, tie patys jo prikabinėtojai sumuša jį, gi Marė tik pasityčioja iš jo. Pagalios tėvas Abraomas, prakeikdamas jį, miršta, o patį Samuelį suima.

Reikia: sąmetimas tikėjimas nesuteikė laimės, jį tik pažeminio, jo nesuartinio su žmonėmis, tik atstumė. Kitų vagystos buvo primetamos jam. Jis lieka visiems svetimas, visų neapkenčiamas.

Veikalas ant greitųjų sutaisytas: matosi jame daug praskiebių ir neaiškumų: kas pavogė Murmos pinigų, ar Kunegundo (ta galima suprasti tik iš jos žodžių: "matai, kur jie pinigų kavoja"? Šiaipgi veikalas gana gražus.

Atlošė jį ir-gi gerai. Visos rošės išpildytos taip gerai, kaip reiki, kad tenka matyti. Roles turėjo pasiskirstę: Abraomo — J. Vilimaitis, Samuelio — Z. Mileika, Sorės — K. Kenstavienė, Murmos — P. Pučkoriū, Marės — J. Vainoriū, Batako — V. Šileika, Kunegundo — B. V.

Po lošimo — dainos. L. M. D. "Aido" choras, vedamas J. M. Laukelio, padainavo tris dainėles: a) Grijo, b) Tėvynė, c) Saulė tek. Dainos silpnokai išėjo.

Po to prasidėjo balius. Per balių buvo vartojama ypatinga lakiojanti krasa (netik Chicago dedasi "revoliucijos") — vietoj atvyručių buvo naudojami paprasti laiskai "tabletai".

Vakaras praėjo gan linksmai ir gražiai. Rpt.

"Paramos" atskaita. už 1-1-XI 1911 m.

"Parama" atidūpda antrą savo veikimo atskaitą. Dievai žin ko neuveikta, bet šiaip jau naudingo darbo padaryta nemaža. Jei "Parama" gėl sakyties naudingai šiais metais gyvavusi, tai pirmučiausia tariam ačiū visiems, kas musų draugiją rėmė. Kaip praėjusiais metais, taip ir šiemet, mus lydėjo visuomenės prielankumas. Mus rėmė lietuvių laikraščiai, žmonės iš dvarponių, kunigų ir šiaipjau svietiskos inteligentijos; lietuvių draugijos musų "Paramai" taipogi padavė ranką.

"Parama" dar neilgai gyvavo, bet ir trumpu laiku bei mažu savo narių skaičium jos daug moksleiviams padėta. Be "Paramos" dabartiniam draugijos nariams būtų buvę daug sunkiau versties. Butų reikėję ar privatiškai skolinties, ar mažint išlaidas reikalingiausiems dalykams, kartais juos liekanti ir visiskai neužgėdėdinus. Viso būtų buvę. Bet "Parama" rėmė medžiagiškai ir doriškai. Šitai daryta ne kokiais nors didžiuliais turtais; duodama val., o valdyba susirinko tik 3

MME. SCHUMAAN-HEIK, garsioji ope os giesmininke su savo vaikais, sunum's ir dukterimis sumaniusi dabar persikirti su savo trečiuoju vyru, kadangi ji labiau savo vaiku; mylinti, negu vyrą.

"Parama" suspėjo į 10 mėnesių dvylikai savo narių poskolinti į 30 kartų 1141 kr. 97 hel. Ir visgi čia draugijos nariai turėjo gana standų ramstį.

Važiuojantieji mokintys užsieniosna gali traukti čionai drašiai, kaip moksleiviai kada nors kitu laiku. knomet čia savitarpinės pašalpos draugijos da nebūvo. Atvažiavęs svetur, kad ir kur apsigyvenęs, trumpai prisėjęs, visuomet ras saviškių paramą, jei tik draugijos kasa galės ką nors daryti. Todėl nuoširdžiai atkreipiamė musų besimokinancios jaunūmenės atidžią į "Paramą" ir neveltui norime, kad aje ją žinotų juo didesnis moksleivių skaičius.

Yra dar vienas dalykas, į kurį reikia nurodyti. Lietuviai dar mažai važiavojo užsieniosna mokintys, o vienok musų kraštui būtų juo naudingiau, juo daugiau jįsai matytų savo inteligentijos tarpe įvairių kraštų kultūros. Kiek "Paramai" sekasi savo nariams padėti, tiek jina, nors nesistatydama tikslu, ugina šią vispusišką lietuvių kultūrą. Mažai dar darom, bet veikiamė, ką galima. Ir manome, kad "Parama", sulgy kurios po pusantrų gyvavimo metų pilnai galim tarti, jog yra bepartiviška, šino atžvilgiu liksies kaskart žymesnė.

Medžiagiškas savo narių rėmimas, tai yra svarbiausia "Paramos" veikimo dalis. Apie šitai mes suteikiame žemiau skaitlinės. Bet be šito, taipogi yra dar šis tas "Paramos" nuveiktą 36 moksleiviams. Be to, "Paramos" dalykais padaryta 5 visuotini krakoviečių susirinkimai. Draugijos reikalais išsiusta 43 paprastų ir 9 apdrausti laiskai. Šitiek sulgy draugijos smulkesnių darbų.

Narių skaičiumi "Parama" 1911 metais maža tesiskiria nuo 1910 metų. Dabar "Paramoj" yra 19 tikrųjų ir 17 narių-rėmėjų. Tikrieji nariai mokinas: Austrijos, Francuzijos, Sveicarijos, Italijos, Belgijos ir Danijos. Narių-rėmėjų tarpe 11 svietiskųjų, 5 kunigai ir viena moksleivių draugija (—4 moteris, 12 vyrų ir draug.). Tikrųjų du nariu išstojo, o vienas rėmėjas užu neužsimokėjęmą išbrauktas. Perėjų metų atskaitoj, greta 17 tikrųjų narių, kuone narių teisėmis buvo pastatyta 15 "pasizadėjusių" įsirašyti. "Paramos" narių skaičius iš šių "pasizadėjusių", rodos, būtų galėjęs prasiplesti; bet išėjo sulgy lietuvių priežodžio: žadinys, kaip sapne radinys. —

Piginė apyskaita. (1. I—1.XI, 1911 m.).

Inplaukos:	
Narių mokesniai	kronų 71.50
Aukos	866.47
Sugrąžintos skolos	417.00
Pasiskolinta	10.00
Iš viso kr. 1364.97	

Išlaidos:

Draugijos reikalams	kr. 35.46
Išskolinta	1141.97
Atiduota pernyktės ir šiemetinės skolos	12.70
Iš viso kr. 1190.13	
Kasoje 1-XI 1911 m. buvo	174.84
Kartu kr. 1364.97	

2. Turtas.

Kasoje 1-XI buvo kr. 174.84. "Erškėčių vainiko" leidinys apskaitotas ant 1011.86. Siemetinės ir praėjusių metų nesugrąžintos narių skolos 1005.95.

Iš viso kr. 2192.59.

Pernykščius metus užbaigiant turto buvo 278 kr. 28 hel., taigi šiais metais jis pasididino 2083 kronų 26 hel.

3. Aukos.

Draugijai paaukojo:	kr. h.
Dvarininkas D.	253.30
Kunigaikštiečė O.	254.50
Susiv. Liet. Amerikoje	243.00
Amerikos "Ausros" surengtas vakarėlis	28.86
Jucevičius	12.68
p. Olševskienė (Amerika)	2.40
Bal-tis	11.36
Kai-čio knygos	5.00
Per VI. B—nų:	
Z. Nusokas	2.50
J. Kaš.	2.50
Kunig. P. Gr.	2.50
Kunig. P. Juz.	2.50
N. N.	37
Gaig-s	1.25
We-nė	2.50
Ged-tė	2.50
X. Y.	2.50
Kun. M.	50
J. Paul-tė	2.50
Kol-o	2.50
Du ponu	2.00
Kunig. Gin-as	2.50
A. ir M. Žm-iai	2.50
Kei-ys	1.25
P. Vil-is	2.50
J. Vil-is	2.50
D. Mal-is	2.50
Dr. Dal-tis	2.50
Krau-as	2.50
Jod-a	1.25
M. Yč-as	1.25
Vydunas	2.50
Dr. Paš-us	2.50

Iš viso kr. 866.47

P. J. Gerbačevskio paaukoti 843 egz. "Erškėčių vainiko" apskaitoti maždaug ant 1011 kron. 80 hel.

"Paramos" Valdyba narių ir savo vardu taria širdingą ačiū draugijos rėmėjams; jina taipogi tikisi, kad musų visuomenė tolimesniam laikui dar labiau "Paramą" sudrūtins ir kad "Parama" įstengs dar žymiau varyti švarų darbą — musų užsieni moksleivių medžiagišką rėmimą. "Paramos" Valdyba.

P. S. 1911-12 mokslo metams "Paramos" Valdybon išrinkta pirmininkas, išdininkas ir vienas jos narys senieji (L. Vailionis, R. Rasikas ir J. Šepetytis); J. Vienožinskui ir J. Šaulini atsisakius būti Valdybos nariais, jų vieton išrinkti: V. Bagdonas ir P. Narutavičius. Draugijos adresas: Oesterreich, Galizien, Kraków, Akademija Szuk Pięknych, Justyn Vienožinskis.

NUO REDAKCIJOS.

Via laikraščiu stundiam laikraščiu tūri but pašvėmėti autorius parašu ir adresu. Pataisytieji pseudonimai, turi paduoti, Redakcijos žiniui, ir savo tikrąjį vardą. Redakcija pasiūlo kas teisę atstovaujančius laikraščiu trumpinti ir taisyti. Netikamas laikraščiu rankraščius Redakcija, pareikšdama, grąžina autorui atgal jo išsiųstą. Reikia visada rašyti tik ant vienos popierio pusės, paliekant platus tarpus tarp eilučių.

GYVENIMO AIDAI.

Apie vaikų laikraštį. — Laikraštinių veiksmų.

N. 52 "V. L." p. Jos. Slitskis primena apie II laikraštinių vaikų žaidimų nutarimą leisti vaikams laikraštį, ir klausia, ar tikrai laik. suvažiavimas nutarė tą daryti ir dėlko jis nepasirodė.

Nutarti laikraštinių suvažiavimas nutarė, bet neapdirbo to nutarimo: kas turės jį leisti, ar privatiškai, ar reikia inkurti tam tikras fondas. Apie būdą leidimo nieko nesako. Tokiu būdu galima nutarti keliauti ant Marso. Bet kokiu būdu tą kelionę atlikti?

J. Slitskis kviečia kitus tam tikslui aukoti ir pats prisizada aukoti. Reikia — pritaria inkurti tam tikslui fondą.

Tam ir aš pritariu. Laikraštis vaikams leisti gana brangiai atsieis, nes turės būti iliustruotas, o taip jau ir spaudos darbas dailiai atliktas.

Gi didelio skaitliaus skaitytojų toks laikraštis negali tikėtis. Tas patis ir su apskelbimais.

Dėlto nelabai kas norės tokį laikraštį leisti. Jei ir leistų, tad pirmą dieną atkreiptų jį biznį, nuo ko pats laikraštis labai nukentėtų.

Geriausiu atvečiu tam tikrą fondą. Leidžiant visuomenės lėšomis, jis būtų pigesnis ir geresnis, pagaliau labiau išplatintų, (kas svarbiausia), nes ir platintojai smarkiau jį platins, negu kad privatiškai laikraštį.

Aukas galėtų, kod nesutvertų komitetas, priimti laikraščio redakcijos.

Reikėtų su tuo klausimu pasiskubinti, kad but viskas užbaigta iki III laikraštinių suvažiavimo, ir nuo to laiko būtų galima pradėti laikraštis leisti.

Senai jau praėjo laikraštinių suvažiavimas, senokai ir jo protokolais pagarsinta, bet darbų kaip nematyt, taip nematyt.

Kažkur dingo visos komisijos su savo Rašytojų Draugijomis, apskelbimais etc. Niekur jų komisijų darbų nesimat.

Per pusmetį vos įstengė parašyti laiškus-pakvietimus leidejams. Ir daugiau nieko.

Bet aš pasakyčiau, kad jeigu taip veiksite jį toliau, kaip dabar, jei jūsų veikimas pasibaigs tik tuomet, kad suvažavę Scranton ar kur kitur, nutarsite, o paskui tuos nutarimus ar j "safe" patalpinsite, ar krosnį jais pakursite, ir miegosite iki kito suvažiavimo, tad nereikia suvažiavimų: vistiek galima miegoti ar Chicago, ar New York'e būnant. O nutarimai? — Jei jie liečia tik nutarimais, tai tinka tik "krosnį pakurti".

Redaktorai! Jūs šaukiate kitus veikti, dirbti, o patis veikiaite lyg šimto metų seneliai. Jei ir toliau taip veiksite, tai liksite j "šeptynių miegančių brolių" vietą, nes anie jau supuvo, reikia, kad kas kitas juos pakeistų.

K. Viršins.

PAKINIMAS.

Saltais ir ilgais žiemos vakarais žmogus, parėjęs namo iš darbo, neturi daug ko veikti, ir laiką niekais praleidžia. Norėtų rasti koki užsiėmimą, tik nesu-sirandą. Tada norėtumėm duoti vieną patarimą, kokiu būdu liuos nuo darbo valandas praleisti ne niekais, bet su didele naudą sau ir visuomenei. Patarimas šitoks.

Kas moka kiek rašyti ir sveikai protauti, tesėdė vakarais prie stalo ir, emę plunksną ir popierio lakstą, rašo laikraščiu žinutes. Ką svarbesnio tarp savo apieklintų lietuvių pastebėjęs, kas būtų visuomenės žinotina ir verta laikraštyje paminėti? — te su-rašo viską, o lyg savo geriausių išmanymų, visa teisingai, ir te-siūnia laikraščio "Lietuvos" re-

dakcijai apačioj padėtuojų ad-resu.

Jei prisiųstos žinutės bus ver-tos spaudinti laikraštyje, indėsi-mas "Lietuvon", o rašytojas gaus užtatą užmokesį sulys atsiųstų žinučių vertės. Jeigu gi žinutės laikraščiu netiktų, taigi neturėtų jokios platesnės vertės ir svar-bos, redakcija duos rašytojui at-sakymą laikraštyje, nurodyda-ma, kodėl jos netinka, ir patars, j ką rašytojas turėtų labiau savo domą atkreipti žinias laikraščiu rinkdamas.

Visos atsiųstos ir mūsų laikraštyje spaudinamos žinios bus, kaip minėjome, apmokamos sulys jų vertės. Žinių vertę spręs redakcija. Keturius sykius tilpus vieno korespondento žinios laik-raštyje, už jas bus paskirtas už-mokestis.

Žinių mes reikalaujame, tikrai žinių svarbesnių, ne vien kad kur ten gražūs oras, kad lietu-viai girtuokliauja ir mušasi. Rei-kaulaujame žinių iš lietuvių gy-venimo, jų krutėjimo, jų darbų tautiskoj ir visuomenės gyvenimo dirvoj, iš draugijų gyvenimo — jų veikimo, jų pasilaikymo, etc. Reikalaujame žinių labiausia iš stambesniųjų lietuvių kolonijų — miestų, miestelių, ypačiai čia-pat iš Chicago, kame gyvena apie 60 tukstančių lietuvių, turi kelis šimtus savo įvairiausių rūšių draugijų, kuopų ir ratelių, kele-tų parapijų, daugybę visokių ama-tininkų, ir t. t. Tarp jų svar-besnių žinių nestinga, reikia tik nepatingėti jų parinkti, surašyti ir laikraščiu pranešti.

Tatai ir mūsų pakvietimas. Ra-šykite, kuris tik moka rašyti ir nusimano, kokios žinios gali tu-rėti platesnę visuomenišką ver-tę ir laikraščiu tinkamos. Raši-nėdami laikraštį žinutės, patis išsilavinę, išmoksėte gerai ir nuosakiai rašyti ir išsidiirbsite ge-riau apmokamais koresponden-tas, pagaliau, sugebesnieji, gerai publicistais. Reikia tik gero no-ro ir pasiryžimo. Baidytis pir-mų nepasisekimų nėra ko. Geru korespondentu, geru publi-cistu, redaktorium ne vienas ne už-gime: kiekvienas turėjo mokintis, lavintis, dirbti, kol tokiuo pa-tapo. Patapo, patis besilavin-da-mi. Čia, kaip ir visur, reikalin-gas tik pasiryžimas, noras veikt-i ir tobulintis. Siame atvejuje kiekvienas turi progą savo gabu-mus išmėginti. Tatai pradėkite. Rašykite, ką tik svarbesnio sa-vo apieklintų lietuvių gyvenime pastebiate. Jei prisiųstos žinios laikraščiu tiks, jos bus atspau-dintos ir išleistuvės paskirs ra-šytojui atlyginimą. Beto, žinių rin-keju, korespondentui pasiūsime dar ypatingas informacijas, ko-kios žinios labiau reikalaujamas, kaip jos turi but renkamos ir su-rašomos.

Po žiniomis galima pasirašyti ir pseudonimu (prasimanytu var-du), bet šalia to reikia visada pa-dėti ir savo tikrą vardą, pavarde ir adresą, kad redakcija žinotų, kas žinią pranešė ir su kuo, rei-kaul atsiųstus, reikia susirašyti.

Žinias reikia siųsti visada šiaip uždarėdavus:

"Lietuva" News Dept.
3252 So. Halsted st., Chicago, Ill.

LAPELIS.

Praporo Raspaškinio gyvenimas ir darbai.

Romanas.

(Tęsia).

Raspaškinas Mandžurijos lau-kuose. Vyriausiasis visos ve-ikiantiosios armijos vadas, Ku-ropatkinas, paspyrė jį prie savo kanceliarijos.

Gyventi čia buvo gera! Japo-nai toli, jų šimozos nelaksto ant galvų — žinai, kad busi gyvas. O taip?... O taip kiau-ras die-nas ir naktis vynos, kortos, mo-terys; pinigų pilnos kišenės! Sim-tarbinėmis užsidegdavo papi-rosus, o sidabrą tiesiog barstydavo riešukučiomis, sakydami:

— Ką čia tie niekai!

Svetimtaucijų laikraščio karo

korespondentai žiūrėjo į Rusijos

oficerius ir stebė:

— Iš kur jie tiek... nių-turi? Rusija tokia nusgę... o dabar, kaip karas, pinigų nežino kur deti!...

Žodžiu, Kuropatkinio stovykloj buvo labai linksma gyventi! Raspaškinas net ir apie savo nužas užmiršo, nors išvažiuoda-mas karan, manė tokius kariškus pėanus parašyti, kad jie smar-kiau veiktų už kulkas!

Taip praėjo pora mėnesių. Sit vieną dieną, po pietų, Ras-paškinas pasisaukia pas save Ku-ropatkinas ir, duodamas jam sto-rą pakietą, pasakė:

— Čia slapti poperiai. Nuveši generolui Linevičiui į mušo lau-ka. Tik, saugok Dieve, kad ke-lyj pakietas nepakliūtų japonui į rankas — tuomet viskam ka-pūt! Čia didelės paslaptis, — ge-riau savo galvą atiduok, tik pak-ieto nel Nu, keliauk sau. Die-ve, tau padėk!

Raspaškinas paėmė pakietą, sė-do ant arklio ir išėjo.

„Pajogės tris varstus, paklydo. Išsitraukė žemlapį: žiūrį šiaip, žiūrį taip — ką čia biesų su-vaikys! Čia kelias ir čia kelias, po dešinei kelias ir po kairėi kelias, priešais kelias ir užpa-kalį kelias... Žinok tu, kuris jį tikrasai, kurioo galima pas Linevičių nujoiti? Josi po dešinei, o jei čia kaip tyčia japonas pa-sislėpęs griovijoj! Bakt iš ka-nuolės, ir nebegyvas! Josi po kai-rei, — o, rasi, čia japonas? Ži-nok tu, žmogus, kur dabar tas japonas?!

Raspaškinas žemlapį trenkė į žemę ir piktai sušuko:

— Ar aš vežėjas? Tiktai vež-ėjai turi žinoti kelius, — aš esu Rusijos armijos oficerius!

Nušėdo nuo arklio, priėjo jį prie medžio, o pats atsigulė ant minkštos žolės. Guli sau, ruko papirusus ir retkarčiais atsidusta:

— Ek, nuobodu! Bučiau nors monopolkos butelį pasiėmęs, vis kitaip!...

Užėjo naktis. Raspaškinas užsėdo ant arklio ir nujojo.

Priėjo miestą: gatvės, namai... Prie vienu namu rau-dona lampa dega. Raspaškinas iš džiaugsmo sušuko:

— Kokia laimė! Visur man sekasi!

Nulipo nuo arklio, koja spy-rė jam į pilvą — arklys šuoliu nulėkė sau, o Raspaškinas inėjo vidun.

Keista buvo vienas dalykas: tartum kažin-koks fatum Raspaškiną persekiojo, — kur jis neida-vo, visuomet atsidurdavo link-mybės namuose. Taip ir dabar tokioj vietoj jis atsirado.

Raspaškinas šėlo. Moterims fundijo šampanį ir gėrys:

— Aš tik iš japonų rankų!... Raspaškinas linksminosi, link-sminosi, gėrė, gėrė ir nusilakė, kaip karpus.

Namų kurgas paėmė jį už ran-kelės ir išvedė laukan. Raspaš-kinas nespriėjo, jis tik mur-mėjo:

— Tu mane pas geišas vėdi? Puiku!

Tarno jau senai prie jo ne-buvo, o jis eidamas, vis mur-mėjo:

— Tu mane pas geišas... Ejo, ejo, šlitiuavo, šlitiuavo ir sukupo ant kažin-kos minkšto. Suknupęs, sumykė:

— Kokia minkšta lova!... Puiku! Geiša!... Geiša, eikš prie mano krutinės!... Geiša, bučiuok mane!...

Ir geiša bučiavo... Taip Raspaškinas praleido naktį.

Saulė jau buvo augstokai. Ras-paškinas atbudo ir, apimtas sen-timentų, norėjo jau tarti:

— Geiša, bučiuok mane! — bet pravėrė akis — o, Viešpatie! Jis gulėjo tvarte, apsikabinęs karvės koja...

Raspaškinas straktelėjo staci-as, išsitraukė kardą, ir jau norėjo skelti karvei stacią j tarpragi, bet tuo tarpu tvartan su milšu-ve inėjo karėvis ir, pamatęs už-simojusį Raspaškiną, sušuko:

— Kuropatkinu karve! — A?!

— Ji Mandžurion drauge su Kuropatkinu atvažiavo specialia-me traukiniu, — raportavo karė-vis, pridėjęs ranką prie smilk-menio.

Pagalvoję Raspaškinas sugri-

žo namo p... į kepurę ir, nekeičdamas balto kietelio, ku-ris buvo visai mėšlinas, nudro-; pas vyriausiąjį armijos vadą — pas Kuropatkiną.

— Jau sugrįžai? — klausia Kuropatkinas.

— Jau. — Pakietas atiduotas gepero-lui Linevičiui?

— Ne! — O, Jėzau! — sušuko, per-sigandęs, Kuropatkinas. — Japo-nams pakliuvo?

— Ne! Aš išgelbėjau pakietą! — Kaip? Sakyk, kaip?

— Joju, joju ir bala žin iš kur — už ant manęs tas japonų To-go su visa armija. Šaukia: stoi! Aš iš nogano — pliupt, pliupt! Ant vietos paguldžiau dvidešimt atstuonių japonus! Togo su visa savo armija pasileido bėgti, bet, atsikvošėjęs, sustojo ir artileri-jai sukamandavo: pli! Ir kad ins šuviai į mane lekti, kad ins! Nu, matau, blogai — išsauldžiau visus patronus, aš vienas, o jų — čia armija! Kas daryti? Grei-tai nušokau nuo arklio, kardu perskrodžiau jam pilvą ir įlindau į arklio pilvą, o galvoj man vis pakietas — kad tik nepakliūtų tam japonui!... Artilerija šau-dė ir nutilo... Girdžiu, apie arkį trepsį žingsniai ir Togo balsas: — Kur tas, venias pasi-dėjo, tik buvo ir nebėra! Tai ru-sio šaukiamas! — Pavaikščiojo, pavaikščiojo, paniurzgėjo, pa-niurzgėjo ir sukamandavo armi-jai trauktis atgal. Kuomet ja-ponas buvo toli, aš išlindau iš arklio pilvo ir štai dabar stoviu prie jūsų akis. Matote, koks maso kietelis!...

Didelį įspūdį padarė šį istori-riją j Kuropatkiną.

— Raspaškine, tu busi gene-rolas, tu esi geniališkas! — sušuko Kuropatkinas, spaudza-mas Raspaškinui ranką. — A, o kur pakietas?

Raspaškinas perskrodė kardu savo kepurę, ištraukė suglamžytą pakietą ir padavė Kuropatkinui:

— Ši!

Tą pačią valandą Kuropatki-nas rastiškai įsakė išduoti duoti Raspaškinui įris tukstančius rub-lių už tokį karzygišką darbą, o už trijų dienų prie narsaus ofi-cieriaus nuodiro žibėjo naujas — Jurgio kryžius. P. Butėnas.

Iš Chicagos Lietuvių Gyvenimo.

"Aušros" paskaita.

Nedėlio, sausio 28 d., 3 val. po pietų, Aušros svetainėje, 3149 S. Halsted gtv., p. Pr. Gu-das skaitys referatą temoj "Ita-lai". Referatas bus iliustruo-tas apie 80 paveikslėliais. Įžan-gos 10 centų asmeniui.

"Aušros" 10 metų sukaktuvių vakaras.

Sausio 20 d. įvyko "Aušros" vakaras paminėjimui 10-metinių sukaktuvių "Aušros" gyvavimo ir darbavimosi.

Svarbiausias vakaro programe dalykas buvo pastatymas Go-golio dviveiksmės komedijos "Piršlybos". Lošimas pavyko taip gerai, kad anot išsitarimo, geriaus neieškia. Lošėjai padė-jo daug trūsio savo rolemis gerai suprasti ir išsilavinę. Tai buvo puikiai atliasta komedija, ko-kią kada nors chigagiečiai matė. Geriaus atlošta ir už "Salaputrį". Visi gabūs lošėjai, jau senai at-sizymėję, bet šį kartą jie dar ge-riau atsizymėjo — buvo "at their best". Lošė: B. Vaitiekū-nas, J. Prusinskas, J. Ilgandas, J. Sankūnas, P. Moskienė, M. Damijonaitienė, B. Bernotaitienė, M. Montvilaitė. Režisioravo K. Jurgėlionis. Vaitiekūnui ir Moskieniui galima pavydyti jų gabumo! Prusinskas, naujai pasi-radęs Chicago lietuviškoje sce-noje, taipgi labai gerai atsizymė-jo; jis buvo labai judus, bet ju-dėjimai buvo gabūs ir išlavinę; apskundimų ir drąsos turėjo tiek, kaip geriausias čigonis budo piršlys. Ilgandas buvo gerai per-sirėdęs ir puikiai išrodė, kaip jau ir lošė "kupčiaus" rolę. Žo-džiu, spektaklis buvo gyvas, juo-kingas, puikus. Kad mes daug tokių spektaklių turėtume, tai lie-tuviai dvigubai labiau lietuvišką sceną pamylėtų!

Apie koncertinę vakaro dalį su-tokiuo jau pagyrimu atsiliepti ne-galima. Tai buvo lyg ir prie-lėdis prie perstatymo. Matyt, rengėjai nebuvo tiek daug be-sirūpinę muzikale vakaro dali-mi. Žymiausias šioje dalyje ar-tistais buvo smuikinkas Sar-palius, griežęs iš De Beriot smuikai koncerto Allegro ir Andante, ir Krisciokintė, giedo-jusi Schuberto "Serenade" ir Verdi "Gėlių giesmę" iš La Tra-viata. Ši pastaroji jau mažiau nusisekė. Serenada labai gerai atgiedota. P. Zigmont, Do-bilius ir Mockus padavavo sak-sofonais — trio; neblogai, bet nieko labai ypatingo; tiek, kad galima buvo pasidžiaugti, jog lietuviai imasi lavintis ant įvai-rių instrumentų. Tokį dalyką malonu pagirti ir paraginti jau-nus saksofonistus neapleisti sa-vo instrumentų, kol nepasiekę ganėtiną tobulumą juos valdyti.

K. Vičas ir A. Micevičia giedo-jo Grockio "Nokturną" ir Vil-bois "Jurinkiną". Abiejų balsai reikalauja daug dar apdirbimo, lavinimo.

K. Gugis trumpeje prakalboje nupiešė "Aušros" istoriją, jos įsteigimą ir veikimus. "Aušra" per tuos 10 metų sušėpus 22 moksleivius: iš jų 9 dar tebe-lanko augštesnes mokyklas, 2 (Gražys ir Knudis) besimokin-dami mirtę, 4 iš sušėlusių moks-lo nebaigė, o 7 pabaigė. Gugio kalba buvo labai indomi, kad ir trumpa. Tiesa, ilgesnei kalbai nebuvo nei laiko. Gal būtų bu-vę geriau, jei rengėjai būtų pa-skyrę daugiau laiko geroms pra-kalboms, o mažiau koncertui. Reikėjo entuziastiškesnio tokių svarbių sukaktuvių paminėjimo, kad pagarsinus taip svarbią drau-giją ir laimėjus jai daugiau spē-ky. Tai draugijai reikia visuome-nės rankų. Reikia, kad ji taip atgytų, kaip anais metais atgijo T. M. D. Reikia, kad jos reika-lai būtų be pertrukio skelbiami mūsų laikraščiuose ir mūsų pra-kalbose.

Sakoma, kad jau visi apie jį žino. Daug apie jį žino, bet daug ir visai nežino. Yra ir to-kių tautiečių, kurie girdėjo, kad yra kas ten tokiu, vadinauo "Aušra", bet nežino, ar tai yra laikraštis, ar kokia knygy par-davykla. Reikėtų todėl daugiau Draugijai skelbtis.

"Aušros" sukaktuvių vakaran atsilankė gražus būrelis žmonių. Pelną busią apie 40 ar 50 dol.

Jo. Vis—kas.

Dilinininko J. Šileikos naudai vakaras.

Sausio 17 d. vakre, Sv. Jurgio par. svetainėje buvo vakaras nau-dai mūsų jauno dailininko, moki-nio Muencheno karališkos aka-demijos, J. Šileikos. Vakara su- rengė p. K. Kasputis.

Vakaras buvo daug geresnis ir pasekmingesnis, negu galima bu-vo iš anksto tikėtis. Nors buvo tai seredos diena, bet žmonių prisirinko nepaprastai daug. Sve-čiai pribuvo iš įvairių Chicago apieklintų ir miestelių, net, pav, iš DeKalb, Ill. Be abejonės, publi-ką pritraukė geri išgarsinimai. Berods, iš apgarsinimų vieni juo-kėsi, kiti džiaugėsi, tretai net ir piktinosi, bet tas atnešė vakarui tik naudą, nes visi apie jį kal-bėjo ir juomi indomavosi. Ant užpakalio sulankstyti plakatu bu-vo didelėmis raidėmis atspaus-ta: "Extra! Didelė Revoliucija ant Bridgeporto!" Kas tik tokį ap-garsinimą nutvėrė, kiekvienas skaitė ir kitiems rodė.

Rengėjas buvo sudėjęs visas savo pastangas, kad surengus tikrai gerą vakarą, koks tik ga-lima. Stengėsi apgalėti visus blogus impročius, kokie įsivie-patavę mūsų vakaruose. Tas jam iš dalies pasisėkė, bet visgi pažy-mėtame laike negalėjo pradėti spektaklio. Tik čia jau ne ren-gėjo kaltė. Chicagoje pas mus tokia jau mada: vakaras garsina-ma 8 val. prasidėjęs, o patis ak-toriai tesusirenka apie 8:15 arba 8:30. Jau aciū Dievui porą me-tų lankausi beveik į visus lie-tuvių rengiamus spektaklius, o da tik, porą sykių mačiau j laiką prasidedant vakarą. Dabar tai, jeigu garsinama, jog spektaklis prasidės, lygiai 7 val., tai at-eik! apie 8 val., ir tai da trūsi-laukti pusę valandos...

Taip buvo ir su Šileikos vakaru: kada laikas pakelti uždarą, lo-

šėjai pradėjo dar tik usus lipn-tis ir veidus teptis.

Kaip ten nebutų, bet toks im-protis blogai atsiliepia ir j publi-ką, ir j vakarų rengėjus.

Šileikos vakaro programos buvo ilgas ir gana turtingas. Įžy-miausi dalykai buvo: K. Kaspu-palius, griežęs iš De Beriot smuikai koncerto Allegro ir Andante, ir Krisciokintė, giedo-jusi Schuberto "Serenade" ir Verdi "Gėlių giesmę" iš La Tra-viata. Ši pastaroji jau mažiau nusisekė. Serenada labai gerai atgiedota. P. Zigmont, Do-bilius ir Mockus padavavo sak-sofonais — trio; neblogai, bet nieko labai ypatingo; tiek, kad galima buvo pasidžiaugti, jog lietuviai imasi lavintis ant įvai-rių instrumentų. Tokį dalyką malonu pagirti ir paraginti jau-nus saksofonistus neapleisti sa-vo instrumentų, kol nepasiekę ganėtiną tobulumą juos valdyti.

K. Vičas ir A. Micevičia giedo-jo Grockio "Nokturną" ir Vil-bois "Jurinkiną". Abiejų balsai reikalauja daug dar apdirbimo, lavinimo.

K. Gugis trumpeje prakalboje nupiešė "Aušros" istoriją, jos įsteigimą ir veikimus. "Aušra" per tuos 10 metų sušėpus 22 moksleivius: iš jų 9 dar tebe-lanko augštesnes mokyklas, 2 (Gražys ir Knudis) besimokin-dami mirtę, 4 iš sušėlusių moks-lo nebaigė, o 7 pabaigė. Gugio kalba buvo labai indomi, kad ir trumpa. Tiesa, ilgesnei kalbai nebuvo nei laiko. Gal būtų bu-vę geriau, jei rengėjai būtų pa-skyrę daugiau laiko geroms pra-kalboms, o mažiau koncertui. Reikėjo entuziastiškesnio tokių svarbių sukaktuvių paminėjimo, kad pagarsinus taip svarbią drau-giją ir laimėjus jai daugiau spē-ky. Tai draugijai reikia visuome-nės rankų. Reikia, kad ji taip atgytų, kaip anais metais atgijo T. M. D. Reikia, kad jos reika-lai būtų be pertrukio skelbiami mūsų laikraščiuose ir mūsų pra-kalbose.

Sakoma, kad jau visi apie jį žino. Daug apie jį žino, bet daug ir visai nežino. Yra ir to-kių tautiečių, kurie girdėjo, kad yra kas ten tokiu, vadinauo "Aušra", bet nežino, ar tai yra laikraštis, ar kokia knygy par-davykla. Reikėtų todėl daugiau Draugijai skelbtis.

"Aušros" sukaktuvių vakaran atsilankė gražus būrelis žmonių. Pelną busią apie 40 ar 50 dol.

Jo. Vis—kas.

Dilinininko J. Šileikos naudai vakaras.

Sausio 17 d. vakre, Sv. Jurgio par. svetainėje buvo vakaras nau-dai mūsų jauno dailininko, moki-nio Muencheno karališkos aka-demijos, J. Šileikos. Vakara su- rengė p. K. Kasputis.

Vakaras buvo daug geresnis ir pasekmingesnis, negu galima bu-vo iš anksto tikėtis. Nors buvo tai seredos diena, bet žmonių prisirinko nepaprastai daug. Sve-čiai pribuvo iš įvairių Chicago apieklintų ir miestelių, net, pav, iš DeKalb, Ill. Be abejonės, publi-ką pritraukė geri išgarsinimai. Berods, iš apgarsinimų vieni juo-kėsi, kiti džiaugėsi, tretai net ir piktinosi, bet tas atnešė vakarui tik naudą, nes visi apie jį kal-bėjo ir juomi indomavosi. Ant užpakalio sulankstyti plakatu bu-vo didelėmis raidėmis atspaus-ta: "Extra! Didelė Revoliucija ant Bridgeporto!" Kas tik tokį ap-garsinimą nutvėrė, kiekvienas skaitė ir kitiems rodė.

Rengėjas buvo sudėjęs visas savo pastangas, kad surengus tikrai gerą vakarą, koks tik ga-lima. Stengėsi apgalėti visus blogus impročius, kokie įsivie-patavę mūsų vakaruose. Tas jam iš dalies pasisėkė, bet visgi pažy-mėtame laike negalėjo pradėti spektaklio. Tik čia jau ne ren-gėjo kaltė. Chicagoje pas mus tokia jau mada: vakaras garsina-ma 8 val. prasidėjęs, o patis ak-toriai tesusirenka apie 8:15 arba 8:30. Jau aciū Dievui porą me-tų lankausi beveik į visus lie-tuvių rengiamus spektaklius, o da tik, porą sykių mačiau j laiką prasidedant vakarą. Dabar tai, jeigu garsinama, jog spektaklis prasidės, lygiai 7 val., tai at-eik! apie 8 val., ir tai da trūsi-laukti pusę valandos...

Taip buvo ir su Šileikos vakaru: kada laikas pakelti uždarą, lo-

čiausieji tautiškos samonės jau-smai (išskyrus nebut tulus ca-ro tarnus, jeigu tokių lietuvių tarpe būtų). Vakaro rengėjai, afisose skelbė "Revoliucija!", o susirinkusius, vakarui simpati-zuojančius žmones pasveikine su Bože, caria chrani, tiesiai juk — gal patis to nesupprazdami — juos provokavo.

Nesmagu labai mums daryti čia tokią pastabą, bet tokių ap-sireikimų nutylėti ir gi negali-ma. Musų vakaruose, kas juos nebutų rengęs, pirmą syk, tur-but, sugrišta caro garbei him-nas, bet jis turėtų but ir pasku-tinis, ir tikimės, kad jis bus pa-skutinis!

T. M. D. 28 kuopos vakaras.

Sis vakaras buvo 21 d. sausio, M. Mieldazio svetainėje, 2242 W. 23 Place.

Pirmiausiai kalbėjo S. Biežis temoje: "Motina ir jos svarba draugijoje". Tema gera ir kal-bėtojas neblogo jai apkalbėjo, bent iki pusei savo kalbos. Jis kalbėjo daugias valandą laiko. Klausydamas jo kalbos, ant po-pierės pažymėjau tokius ispū-džius: Geras kalbėtojas; gerai kalba; smagu klausyti; gana tei-singai aiškina, bet tik labai po nosia; užpakalyje žmonės, ma-tyt, nieko negirdi, nes beperstojo baldosi, šneka ir vaikščioja. Ak, jau tokia pasaka pradeda nepa-tikti: "Nesuprantanti mergina neturi buti leidžiama motery-sten!" Dieve, kas turi teisę ją sulaikyti ir sakyti, kad ji nesu-pranta... Jau pusvalandis kaip! Šneka... Labias užpakalyje baldosi... Jau pradeda inkryti ir nubosti. Kalbėtojas užbaigė viską, ką žinojo, dabar jau tik suka ratu, aplink. Nuobodu. Jau-praėjo visa valanda! Ak, kėl jau užbaigtų! Jau visai nieko ne-sako, tik šneka. Užpakalyje tik-ras turgus. Jau užbaigė! Ploja rankomis, kad užbaigė.

Mat buvo labai nuobodu.

Po kalbai, žmones atgaivino p. Sarpalius savo smuikos solu. Paskui kalbėjo p. Balutis. Po-nui Balučiai galima pavydyti jo iškalbumo. Jis ne kokius tuščius dalykus apkalbėjo, bet apie pro-to ir minties vertę, apie atsieki-mus, apie pakilimą, apie mokini-mąsi gyventi, apie kentėjimą ir energiją, su kuriais garsūs žmo-nės pasiekė savo augščiausius laipsnius.

Buvo pastatyta scenoje "Akla liette", Raff'o.

Po koncertui buvo šokiai, kon-fetti ir serpentinai.

<

Tikėjimų Istorijos Rankvedis.

Su paveikslais.

Parašė bendradarbiaujant kitiems mokslininkams

P. D. Chantepie de la Saussaye

Teologijos prof. Amsterdame.

Vertė J. Laukis.

vams augant gerai, devams sukasi galva; malant javus, devai susitrupina; jie negali būti namuose, kur surinkta daugelis javų. Jiems javų gausas vis tiek, ką jeigu įstatytum jiems inkaitą geležį ir gerkle.

Kad kultūra yra guodojama ne tik dėl truso ir kovos, bet ir dėl turto ir valdymo, tai tą jau matėme iš priverstų himnų. Apskritai, nuosavybei yra duodama įžymų svarba. Namų savininkas geresnis už benamį, turįs nuosavybę geresnis negu neturįs jos, šeimos tėvas geresnis negu bevaikis žmogus; bėdingumas skaitoma pažėninimu, jei jis yra pagimdytas apsilėdimu; "kas abiem rankom neišdirba žemės, tas, išties, turi stovėti pas duris ir kaip išmaldo prašyti likusių pas tuos, kurie gyvena liuone".

Teip tikriausiu keliu pildoma "sėlimas gyvo" ir sulys šito Avestoje nurodoma ilga padavadijimų eilė palaikymui gyvasties ir platinimui padėmės. Apšiti vaikų ne tik skaitoma ir laikoma geistina dievų dovana, bet lytiškiems susiėsimams yra įvedama aštrios taisyklės, apsirūpinimui, tuomi, idant veltai nepažūtų nė įiega, nė užmazga; kas padaris moterį nešcia, tas turi užlaikyti ją iki kudio gimdymui; kas nepiderančiame laike turi su ja susinešima, ar, žudo užmazga, — tas vertas myrio. Visos lytiškos priežgamybės formos yra baudžiama kuo aštriausiu būdu; jos padaro neišperkamas mirtines nuodėmes ir daro gyvą žmogų velniui, numirusį gi velniška šnėkla.

Bet jei šitų apribojimų daugelis greičiau galima suvesti į "skaistybės ir neskaisybės", negu "kultūros" kategoriją, tai visgi be abejonės čion yra suprantama nauda, arba gyvo sėlimas, medžiaginioje prasmėje. Tą galima pasakyti pav. apie daugelį sveikatybinių padavadijimų, kuriais yra užpildytas Vendidad ir kurie liečia vandens, pieno, duonos, kuno ir drabužių grynumą; tankiai jų negalima išskirti viena rupecia išvartų velniui ir jie nebūtų buvę pildomi teip uoliai, jei nebūtų buvę sujungti su rupecia apie sveikatą: Jei, pav., sakoma, kad tą, kuris valgo, reikia statyti pirma to, kuris nevalgo, nes paskutinis neturi pajiegos nė šventiems darbam, nė trusui apie namus, nė vaikų auklėjimui, tai pamato šitai taisyklei reikia įieškoti tiesioginėje rupestyje užlaikyti gyvastį, tuomi labiaus, kad ant užbaigos sakoma: maistu gyvi yra visi kuniskai daiktai; jei jie nevalgo, tai miršta.

Tikėjimais padavadijimais ir naudiniais pragumais Avestos etika dar toli neišsėmė, — moralas ankstoje prasmėje laikomas su tokia jau tvirtybe, ir statoma toki doriški reikalavimai, kurie nurodo ne tik į pilnai apybotas ir pobūdingas doriškumo formas, bet ir į tam tikrą jo idealumą.

Vaiskus auklėjimais tikėjimo galybės vaizdas doros srityje piešiama nūms tokia išpažinia, kaip šita: "Aš praeikiu velnius; aš išpažystu save Mazdos garbintojų, Zarastustros pasekėjų, devų neapkeštojų, Ameša-Spentų augštintojų. Aš po prisieka atsižadų vagystės ir bandos plėšimo; aš po prisieka atsižadų tikinčių į Mazdą kaimų grobimo ir naikinimo. Seimninkams aš prizadu laisvą persikėlimą ir laisvą būvį, kur jie negyventų čia ant žemės su savo kaimėnėmis. Su širdingu nuolankumu aš, iškėles ranką, prisiekiu: daugiau nepelėsiu ir nenaikinsiu į Mazdą tikinčių bendrijų, nekersinsiu kunii nė kraujui". Čion mės matome, kaip tauta, galinga savo tikėjimo ranka išiaugstina ant plėšikisko klajoklių padėjimo; didumą tikrai įgytos ir po draug doriškos sąmonės augstį matome iš himno, tolygaus šitam: "Lai pergali šitame name nuolankumas neklausybė, teisybė melas, sutikimas valdus, duosnumas šykštumą, teisingums neteisybė".

Kad teisybė turėjo persams tam tikrą ypatingą svarbą, tai pastebėjo jau graikai. I tą nurodo ne tik žinios apie vaikų auginimą, bet dar daugiau Herodoto pastebėjimas, jog persai labiausiai neapkentė neteisybės, o po neteisybei pralaidunybės, nes ji paprastai vedė prie melo ir apgavybės. Šito tvirtinimo tikrumą patikrina Avesta; melas ir Ahriman teip anksti susirūšia vienas su kitu, kad ne tik velniai vadinama neteisėgiausiais, melagingiausiais, apgavingiausiais, kadangi jie nori savo melagingu mokiniu svietį apgauti, bet ir pati iš savęs neteisybė yra velniui prigimta.

Teisingumas, kuris Aši asmenyje turi savo dangišką atstovą, yra praktiška teismo išraiška ir pamatinis suprociū Avestoje. Jis yra svetinio gyvenimo saikas, kadangi Aša yra abelna visų gerų gyvenimo prietikių pradžia, teisingumo gi įvedimas ir jo pildymas yra svieto brudėjimo tikslas. Avestos eschatologija yra teisiųjų sprendimų eile su griežtu nušėvrimu ir apskaitymu sulys nepaperkamiuos teisybės principo. Mės žinome, kad šita dorybė buvo pritaikoma teipgi ir praktiskame persų gyvenime; ji buvo tikslu auginant vaikus, ir tokioje buty, kokia yra pasakojama apie Kambyzą, buk jis neteisėgim teisejui nuėdngies odą ir pasodines jo sunų, kaip teiseja, ant tėvo oda aprauktos krasės, nenoroms peršviečia per rytėniską karšto despotų žiaurumą augsta teisingumo guodonė.

Istikimybė, trečia esmeniško etiškojo principo apsisėkimo forma, yra laikoma, ačiū jos tapatybei su Mitra, kaip šventas idealas ir tankiai atkartojamas tvirtinimas, jog prisiekos lauzymas tiek pat yra blogų, kiek šimtas netikrų mokinimų, yra indomiu liudijimu persų atsinešimo prie klausimo apie dorišką tikėjimą. Rods, teistatikškoji mazdejiybė, kuri, teisybė, senesniame laike retai tėbuvo fanatiška, nevisuomet su guodone atsinešė prie šito dogmato; neužginčijama teipgi yra ir tas, kad persų politikoje istikimybė tankiai buvo lauzoma, bet daryti iš šito rimtą apkaltinimą galima būtų tik tasyk, kaip atsirastų tokia diplomatija, kuri taikytųsi prie istikimybės įstatymo.

Kad vienval prisakoma skaistybė ne tik suprasta liturgiško padėjimo prasmėje, bet ir siektasi prie jos, kaip prie tikrai etiško, taj ypatingai apsisėikia lytiškų prietikių morale. Galbut dideliame laipsnyje jai pagrindu buvo medžiagiska gerovė; vienok neabejojama, kad jos įvedime turėjo dalyvumą ir tikra nekaltybė ir žmogaus vertybės paguodojimas, k. a. kuomet skaityta pažėminančių material susiėsimas su keliais vyrais ir t. t. Aštrumas, su koku žiūrėta į prieštąmiskus pasigėrėjimus, matyt gana tankiai išėjo iš tikro pasibaurėjimo, nors šitos nuodėmės ir nuo zarastustričio mokslo atžvalgos turėjo skaitytis pragaistingomis, kaip suturinčios gyvenimą. Žinoma, nebe pamato yra tvirtinimas, išvedamas iš šito Vendidado skyriaus, kad prie paleistuvybės atsinešta teip aštriai tik dėlto, jog reikėjo; vienok persų tautos garbei yra tas, kad šitos šlyktybės išsėkė energiską nupeikimą, ne teip kaip senovės Europoje, kur jos buvo skaitomos leistinomis, arba net giriamomis.

Su Avestos dvasia susitaiko visųpirma tas, kad stro-pumas ir darbštumas tankiai yra giriamas; tingėjimas ir nerangumas paėina nuo velnio; kaip rytmetinis gaidys saukia prie darbo, tai ilgarankis demonas Bušasta išneka žmonems buti dar patale. Įstabu gi yra tas, kad tokios kariškos tautos kodekse narsa nueina į užpakalį; teisybė, didvyriai iš dievų ir žmonių tarpo yra giriamas už jų narsą, bet retai giriamas yra pati narsa, jei neskaicius guodonės, rodomos tvirtam didžiojo svieto kovoj dalyvumui.

Visi graudenimai daug daugiau nukreipta į sutikimą ir net pasidavimą, negu į kariškus nuopelnus. Spėnta Armajiti dievės vardas arčiausiu būdu galima išvesti kaipo šventas pasidavimas, jei tik nesupratus paskutinio krikiškoniškoje prasmėje; visgi Armajiti privedama kaipo prieštarūngumas karšciaivimui, kuomet puikybė skaitoma velniška ypatybė.

Grazūs labdarūngumo ir užuojautos jausmas tankiai randama Avestoje. Jau tikėjimo išpažinime randame jų išraišką: danguas karalija paskirta tiems, kurie sėlia vargšus. Sulys šito į šelpiamųjų drudž skaitlį imama tas žmogus, kuris atsako doniā prašančiam tikėtoju ir kaip vėlė už savo gerus darbus yra garbinama danguje, tai apie ją sakoma teipgi: "laimingas tu, kad stengeisi itinkinti tą, kuris savo duonos nedavė vargšui".

Tokiū būdu ir Srausā yra garbinamas kaipo malonin-giausias vargšų globejas ir per mirtusių minėtuves betur-čiams bendrijos nariams buvo dalinama drabužių ir kitos dovanos ir iškilmingai buvo apskelbiama, kiek numirusis savo turto paskyrė vargšų naudai. Šitas gražus paprotys užsiliko iki šiai dienai ir persams Indijoje pasiturtint šitos įstaigos išauga kartais iki labai didelio augščio. Persų labdarūngumas, teisybė, neturi vardan artimo meilės aukos pobūdžio, kaip vė kriškišonybėje, antra gi vertus jis teipgi neišsėmį visavietine buddistikąja užuojauta; matyt jis greičiau išėina iš pagirtinos sužinybės to, kas yra įstatymiška ir teisinga, kuri atsako išmintingam tautos pobūdžiui.

Avestinės persų žmonių meilės netobulybė buvo tame, kad ji niekur neišėina už savo bendratikių bendrijos ribų. Prie kitaip tikinčio atsinešta visai be paismimo; todėl, pav., buvo prisakoma, kad, jei gydytojas norėjo iširti naują vaistą, tai jis turėjo du pirmus tokio gydymo bandymus padaryti ant netikinto į Mazdą, ir gydytojas neatsakė už pasekmes; tik trečiu kartu jis galėjo bandymui imti tikin-tį, bet vargas jam, jei tas nuo to mirdavo. Duallybė pasirodė čia pragaistinga etikai: kol viena žmonijos dalis skaitoma priklausoma velniui, artimo meilė teipgi apims tik vieną žmonijos dalį.

Persų etika turi griežtai formalinį pobūdį; ji pavieninio asmens gyvenime augščiausiai laiko teisybę, lėtumą ir veiklumą, visuomeniskame gyvenime — teisingumą, tvarką ir sąlydumą. Kultūros ir politiško gyvenimo sutvėrimui šitas moralas yra puikus; be to, butinai turi pasirodyti, kad, ačiū savo mierių grynumui ir savo tikslų nepajudinamybei, ji gyvenimui duoda išaugstintą antspaudį. Bet jos atgalioji pusė pasirodo abstraktiskame supintėjime, kuri nenori prisitaikyti prie gyvenimo ir net savo besuomeniskais išva-dais nukrypta kartais prieš gyvenimą; prie to prisideda aštrumas, kuris tuojaus pereina į žiaurumą. Teisminė persų praktika buvo nepaprastai aštri ir tam tikras žiaurumas apsisėikia jau tame, kad savo etikoje ji tolydžio bė jokio atsižiūrėjimo į tikrumą atskiria tik gerumą ir blogumą, neduodama jokios vietos tarpiniam tikrumo apsklembi-mams, pavieniskumui ir savitovybei. Jausmai, neparemti reikatu, persams turėjo mažą svarbą; net tikėjimiskame jausme perdaug tankiai išnyksta jo lyriškoji pusė ir tuonui tankiau jaučiama prie įstatymo "prisitaikymo" spaudimas. Prideramai šitam tikėjimas Avestoje ir vadinama įstatymu (daena) teip, kad žodžiais persai negalėjo abu šituos su-prociūs atskirti.

Kur tikėjimo prisakymai teip reiškia suprantama kaipo dievybės prisakymai, ten jų lauzymas skaitoma Dievo valiai priešimimui, arba nuodėme. Šita pažvalga iki tokiām laipsniui vienval Avestoje privedama, jog į visą Vendidadą galima žiūrėti kaipo į nuodėmių (kodeksą, vienval atkartojama klausimas: jei žmogus papildė tą ir tą, tai kokia bausmė uždedama už tai ir kokis atspirkimas? Kiekviena nuodėmė patraukia dvigubą bausmę, vieną ant žemės, o kitą danguje. Pirmą yra atperkama augščiaus minėtomis valybonis; dangiška gi bausmė atperkama tik tikėjimiskais veiksmais. Paprasta, sunki nuodėmė padaro žmogų pešotanu (kuris ant savo paties kuno turi atlaikyti metavojamąją bausmę); pešotanu gauna mažiausią 200 smugių. Bet ne visos nuodėmės galėjo būti ateista; yra neišperkami prasizėginimai (anapereta), kurie yra neatleidžiami nė čia, nė gyvenime anapus kapo; tokiais yra lavono sudeginimas, maitos su-valgymas, priešgamtiskosios ydos.

Tokiū būdu visųpirma persų tikėjime vyrauja teismiškas atlyginimo principas, greta gi su juo matome tikėjimiską elementą, nuodėmių atleidimą. Bet šitas paskutinis turi spēką tik bausmėms anapus kapo ir todėl gali atliuosuoti nuo žemiškų. Jis susideda iš metavonės, vadinās, iš nuodėmių išpažinimo ir prizadėjimo jų daugiau nedaryti; šitas nuodėmių išpažinimas vadinama patet; daugelyje atsitikimų jis yra atidedamas, ypatingai gi jis lošia svarbią rolę ant mirties patalo ir maldose numirusius atmenant; bet mirtinio nusidėjėlio, kuris savo prasizėginimu stojis Ahrimano auka, patet jau negali išgelbėti; lygiai teip pat jis negali paluosuoti ko-nors ir nuo žemiško teismo patenkinimo. Ji Avestoje sakoma, kad Mazdos tikėjimo pripažinimas pašalina visas nuodėmes, tai prietam reikia patėmyti, kad tas liecia tik tą, kuris nusidėjo kaipo netikintis ir dabar drauge su išpažinia pereina Mazdos tikėjiman; jis taipgi prietam turi prizadėti saugotis tokių atsitikimų. Tokiū būdu Avestoje visai nėra kalbos apie išėsinimą tikėjimu.

103. MIRTIS IR GYVENIMAS ANAPUS KAPO. SVIETO PABAIGA.

Mirtis neatrodė persams nė žmogaus supaikinimu, nė pasiluosavimu, arba vėlės priėmimu dievybės gyveniman; jie tikėjo į sužinygą ir pavieninį, net kuniską būvį po mirčiai, kuris, tikintiems į Mazdą, teisis amžinai, bet tik jiems, nes dalykas ējo ne tiesiog apie buvybės tęsimą; vėlė tuojaus po mirčiai turėjo pasiduoti stropiam kvotimui, kuritoni ir nusprendžiama jos busimas likimas. Mirtis persams buvo svarbiu nuotikiu, per kurį reikėjo perėti priderančiai ir gerai; todėl į ją žiūrėta kaipo į dalyką vertą rimčiausios atdizios. Vienok šitas žingeidumas neturėjo nė baimės, nė aistras laukimo pobūdžio; žinoma, vėlės atsisakyrimas nuo kuno, kuris tesiasi dar trumpą laiką po mirčiai, vadinama baismu, išgastingu, naikinančiu keliu; bet šėšeline gyvenimo puse persams buvo ne mirtis, tik piktybė; ir jei nedoram žmogui grėšė pragaras ir sunaikinimas, tai tikintis į Mazdą visumet galėjo laukti gerų dvasių pagalbos ir atsėdėti ant savo patet. Jis žiūrėjo į mirtį rimtai, bet praktiskai ir optimistiskai.

(Toliaus bus.)

V. G. Kofolenko

Makaro Sapnas.

Apysaka.

—O:—

(Tas).

Jie tarsi kėlėsi kazinkur į augstį. Žvaigždės sustambėjo ir žibėjo aiskiau. Iš už kalno, į kurį jie lipo, pasirodė užtekėjusio mėnulio plotas. Jis tartum skubinosi išbėgti, Makaras gi su popu vijos jį. Ant galo jis išnaudo pakilo ir traukė padangėmis. Jie pradėjo eiti lygiu ir augstu plotu. Dabar jau prašvito, buvo kur-kas šviesiau negu nakties pradžioj. Tai atsitiko, turbūt, dėlto, kad jie prisitartino prie žvaigždžių. Žvaigždės, obuolio didumo, skaisčiai švietė; mėnulis, lyg aukso verpelės dūgnas, žibėjo kai saulė, apsiaudamas savo spinduliais lygius laukus nuo galo iki galo. Lygumoj kiekviena snaigalė buvo aiskiai matoma. Skersai lygumos ējo daugybės kelių ir visi jie suėdavo vienon kruvon saulėtekyj. Tais keliais ējo ir važiuo žmonių visai pasirėdžiusių, ir visokios išvaizdos.

Tik staiga Makaras išsuko iš kelio ir pasivijo vieną raitųjų, į kurį jis pirma ilgai žiūrėjo.

— Palauk, palauk! — šaukė popas, bet Makaras jo negirdėjo. Jis pamatė pažįstamą totorių, kuris šeši metai atgal buvo pavogęs jam arkli, o penki metai kaip buvo jau pasimiręs. Dabar totorius jojo tuo pačiu arkliu. Arklys lėkė šuoline. Iš po jo kanopų lėkė čielai debėsiai sniego dulkii, kurios žibėjo žvaigždžių spinduliais. Makaras stebėjosi, kaip galėjo jis, pėščias, taip lengvai pasivyti totorių. Pamates Makarą, totorius su nūlankumu sustojo. Makaras karštai ant jo užspulė.

— Eiva prie uredniko! — šaukė jis. — Tai mano arklys. Dešinėji jo ausis įskelta.... Žiūrėk, koks mitrus. Joja svetimu arkliu, o tikrasis arklio savininkas eina pėščias, tarsi valkata koks!....

— Palauk, — atsakė totorius: — uredniko čia nereikia. Tavo, sakai, arklys?.... Tai inkis ji.... Prakeiktas gyvulus!.... Penktus metus joju ir vis, tartum, nė iš vietos. Pėščieji prageina mane; geram totoriui — tai gėda su tokio arkliu.

Ir jis buvo belipas nuo baltu, bet tuo tarpu pribėgo užlėgs popas ir sugrobė Makarui už rankos.

— Nelaimingas! — sušuko jis: — ką tu dirbi. Ar nematai, jog totorius tave apgaudinėja?

— Žinoma, kad apgaudinėja, — šaukė Makaras, rankomis mosuodamas: — arklys buvo geras, tikras ukio arklys.... Man siulė keturiasdešimtis rublių užu dveigi. Ne-e, bro! Jai tu arkli pagadinai, aš ji mėšai papiausiu, o tu man gynais pinigais užmokėti. Manai, kad totorius, tai jau ant tavęs ir teisės nėra?

Makaras karšciaivosi ir šaukė tyčia, geizdamas surinkti aplink save daugiau žmonių, nes jis buvo pripratęs bijotis totorių. Bet popas apstabdė jo besikaršciaivimus.

— Cit, cit, Makare! Tu vis užsimiršti numiręs esąs. Kur-gi tu dēsi arkli? Ir dar, ar tu nematai pėščias becinās šarpiu negu totoriai. Ar tu nori, kad tau tektų visą tukstantį metų joti?

Dabar Makaras suprato, kodėl totorius taip noriai buvo begražins jam arkli. — Matai, koks "gudrus", — tarė jis sau ir, atsigrėžęs į totorių, pasakė:

— Tegul jau taip. Vaziuok sau, sveikas, o aš paduosiu ant tavės skundą.

Supyles, totorius surėžė arkliui per šonus. Arklys pašoko piestu, sniego plakai lėkė iš-po jo kojų, bet kol Makaras su popu nepradėjo citi, totorius nenuėjo nė žingsnio.

Totorius nusiprovė iš piktumo ir, atsi-kreipęs į Makarą, tarė.

Girdi, bro! ar neturi nors lapelio taboko? Velniskai noris rukyti. Savo aš jau ketveri metai kaip išrukiau.

— Velnias tau brolis, ne aš! — atsakė piktai Makaras. — Žiūrėkite, pavogęs arkli dar taboko prašo! Prauk tu, su savo arkliu, ir tai aš tavęs nepasigailėsiu.

Ir sulys tas žodžiais Makaras traukė toliau.

— O juk bereikalo tu nedavė jam taboko, — tarė popas Jonas. — Teisme Tojona būtų atleidęs tau už tai nemaziau kaip šimtą nusidėjimų.

— Tai kodėl-gi tu anksčiau man nepasakei? — piktai paklausė Makaras.

— Dabar jau vėl tave mokinti, reikėjo klausyti savo popų kol ant svieto bebudamas.

Makaras supyko. Jis nematė iš tų popų nieko gera: kalėdotoi tai kalėdoto, o nepamokė net, kada reikia duoti totoriui taboko, norint gauti nuodėmių atleidimą. Ar tai juokai — šimtą nusidėjimų.... ir už vieną lapelį! Tai geras pelnas!

— Palauk, — tarė jis. — Priteks mudviem ir vieno lapo, likusiuosius keturis aš tuoju atiduosiu totoriui. Turėsiu keturių šimtų nuodėmių atleidimą.

— Atsisuk, — tarė popas. Makaras atsikuko. Užpakalį traukėsi tik balta, tuščia lyguma. Totorius pasirodė dar akymirkšniui, yt tolimas taškas, ir išnyko. Makarui rodėsi, jis matas dar baltas dulkes lekiant iš-po jojo arkluko kanopų.

— No, no! — prabilo Makaras. — Bus gerai totoriui ir be taboko. Žiūrėk, pagadino, prakeiktasai, arkli!

— Ne, — atsakė popas, — jis nepagadino tavo arklio, bet tas arklys vogtas. Ar tu negirdėjai bočių pasakojimų: su vogtu arkliu atėtoji tenėjosi.

Makaras tikrai buvo apie tai girdėjęs nuo bočių, bet savo gyvenime nekarta matydamas, kaip totorius pavykdavo į pat miestą nujoti vogtus arklius, netikėjo, žinoma, bočių plepalams. Dabar įsitikrino, jog ir bočiai kada teisybę pasaką.

Ir jis jau pralenkė daugybę tokių raitininkų. Visi jie, kaip pirmasis, jojo greitai. Jų arkliai lėkė, kaip paukščiai; raitininkams prakaitas nuo veido varvėjo, tuo tarpu Makaras, atsilėidęs, juos visus pasivydavo ir pralenkdavo. Jų diduma buvo totoriai, bet jojo taipogi ir čaalganai; pastarieji tankiausiai su vogtais jaučiais, paginiodami juos brūkštais.

Į totorius Makaras žiūrėjo, kaip į priešus, ir žėdną kartą bambėjo: to dar, esą, jiems mažai! Susitikdamas gi čaalganus, jis sirdingai su jais šnekčiuodavos: vis, mat, jie buvo jo tautiečiai, nors ir vagis. Atjaudamas pastarųjų vargą ir kancias, jis kartais, paėmęs brūkštą, padėdavo ginti jaučius ir arklius; bet vos tik jis kelis žingsnius žėgdavo, raitininkai pasilikdavo toli-toli užpakaly — vos užmatomi taškai.

Laukams, rodėsi, galo nebū. Nors jie jau tiek praginė raitininkų ir pėščių — aplinkui buvo vis tas pats tyras laukas. Rodėsi, jog vienas keleivis nuo kito buvo per šimtus ir tukstantis varstų.

Tarp kitų, Makaras susitiko tulą nepažįstamą senį; jis, matyt, buvo čaalganas; apie tai liudijo jo veidas, drabužiai ir eisena, bet Makaras negalėjo atsiminti, kad butų kame-nors jį matęs. Senis buvo suplysusiuose kailiniuose, apsimovęs didele ausuota kepure, kailinės kelnės buvo nudrėkusios, o versio kailio avalinė vos ant kojų besilaikė. Bet to dar negana: nežiurint savo žilos galvos, jis nešėsi ant savo sprando dar labiau už jį patį apkerpejusią senę, kurios kojos vilkos žemėvelka. Senis, lazda pasiremdamas, kėblino pamazų, sunkiai kvėpuodamas ir į šalis šlinėdamas. Makaras pasigailo jo ir apistojo. Senis ir-gi sustojo.

— Kopsė (kalbėk)! — prakalbino jį Makaras.

— Ne, — atsakė senis. — Kas girdėti? — Nieko negirdėti. — Kas matyti? — Nieko nematyti.

Uždavęs tuos klausimus, Makaras, sulys čaalganų papročiu, tulą laiką tylėjo, ir tik paskui pradėjo klausinėti senio, kas jis ir iš kur einas.

Senis pašisakė. Esą, jau senai, kaip jis Čalganą apledęs ir išėjęs "ant kalno" savo sielos ganyti. Ten jis nieko nedirbės, valges tik kurias-ne-kurias žoles ir šakneles, neaęs, nesėjęs, nesukęs girnų aknens, ir donių nemokėjęs. Kada jis numiręs, atėjęs pas Tojoną. Tojonaus paklausęs, kas jis esąs ir ką veikęs. Jis pasipasakojęs, kad išėjęs "ant kalno" ir savo sielą ganęs.

— Gerai, — pasakęs tada Tojonaus. — O kur-gi tavo senė? Eik ir atsivesk savo senę! — Ir jis nuėjęs senės atsivestų; senę gi prieš miršiant elgėtavusi; jos nieks nepenėjęs; ji pristokusi ir namų, ir karvės, ir duonos. Ji suvargus ir negalėjusi kojų bėpakelti. Ir dabar jis priverstas esąs nešti senę savyvelka. Senis pravirko, o senė kumsterėjo jam, tarsi jaučiumi, su koja ir prabilo silpnu, bet piktų, balsu:

— Nesė!

Dar, didesnis gailėstis apėmė Makarą išklausius senio pasakojimų. Jis iš širdies nusidžiaugė, kad jam nepavyko "ant kalno" išėiti. Jo senė buvo augalota, druta boba, ir ją nešti būtų dar sunkiau. O jei prie to dar senė būtų pradėjus spardyti jį, nelyginant jautį, tai tikrai būtų užjodžiusi lig antrosios mirties. Gailėsiu apimtas, ir norėdamas padėti seniai nešti, jis buvo paėmęs senę už kojų, bet vos žengęs du-tris žingsnius, turėjo kojas paleisti, norint, kad jos neliktų jo rankose. Vienoj minutėj senis su savo našta išnyko.

Tolimesnėje kelfonėje jie nebesusitiko daugiau žmonių, kuriems Makaras būtų išreikšęs tiek pasigailėjimo ir rupestingumo. Susitiko jie vagių, apkrautų, nelyginant žydų arkliai, vogtais daiktais. Jie vos krutėjo. Susitiko išpenėjų jakutų tojomų: sėdėjo jie, yt bokštai, augštuose baltuose, kludydami augstomis kepurėmis debesų. Susitiko baisy, visą kruviną žmogžudį su išbalusiomis akimis. Jis vis puldinėjo į sniegą, stengdamasis nuplauti kraujus. Bet viskas veltui. Sniegas akymirkšnyje kraujais aptekėdavo, sukepus gi ant jo veido kraujas dar žymiau raudonavo, o jo akys dar bausiau išsiplėdavo. Ir jis vis ējo, stengdamasis nežiūrėti į svetimas, išsigandusias akis.

Mažų-gi vaikelių sielos, yt paukšteliai, skrajojo viršum jų galvų. Jos lėkė dideliais buriais, ir Makaras dėl to nesistebėjo. Netikęs valgis, nešvarumas, krosnies ugnis, šaltos triobos stipdė ir varė juos iš to svieto — viename jau Čalgane gal šimtais. Susilyginusios su žmogžudžiu, jos su išgasciu skrido šalin ir ilgai dar po to skambėdavo ore jų mazu, bet greitų, sparnų plasnojimas.

Makaras negalėjo nepastebėti, jog jis traukia, sulyginamai su kitais, gana šarpi, o tas, tur buti, manė jis, reiškia jo gerus darbus.

— Ar girdi, tėve! — prabilo jis. — Kaip tau rodosi? Aš nors savo gyvenime mėgau išgerti, bet žmogus buvau geras. Dievas manė myli. — Savo užklusimu jis norėjo pamėginti, bene iširsiąs ką-nors apie save nuo seno popo. Bet tasai trumpai atkirto:

— Nekelkis į puikybę! Jau nebetoli. Pa s patirsi.

(Toliaus bus.)

VIETINĖS ŽINIOS.

Butų gėra ir negera.

Miesto tarybon įneša sumany-
mas leisti pietinio priemiesčio
geležinkeliam gabenai, be pa-
saziųjų, taip pat ir šiaip visokius
daiktus, prekes. Jei tatai būtų
leista, susinesimas mieste daug
palengvėtų, kadangi iš gatvių bū-
tyt pašalinata apie pusketvirtio
tukstančio vežimų, kurie kasdien
užkems gatves ir tokiuo būdu
labai trukdo susinesimų greitum-
mą. Prieš šią sumanyimą te-
čiaus užprotestavo vežėjai, sa-
vo protestą motyvuodami tuo,
kad leidis priemiesčio vagonams
gabenti daiktus, 3500 vežėjų ne-
tekisų duonos. — Gaila dėdės,
gaila varškės....

Policijos inspektorius ir kiti nuo
tarnybos prašalinta.

Po ilgų tyrinėjimų policijos
departamente, civilės tarnybos
komisija pereiną ketvergą pra-
šalino nuo vietos policijos in-
spektorių J. Wheelerį, kapitoną
Patricką Hardingą ir leitenantus:
Geo. Prim, J. B. Enright ir
D. T. Keleher, visi iš 22-ros gat-
vės policijos stoties. Prašalinta
juos užtai, kad savo distrikte jie
leido liuosai laikyti atdarus viso-
kios rūšies paleistuvystės ir azar-
inės lošos namus.

Drąsus plėšikai.

Tris glunktuoti plėšikai perei-
tos pėtyncijos naktį inėjo New
London viesbutin, 2001 Michi-
gan ave., ir parikalavo, kad už-
veizetojas Geo. King atidarytų
kasą ir atiduotų jiems visus pi-
nigus. Užveizetojas noroms ne-
noroms turėjo tatau padaryti, at-
davė plėšikams 300 dolarių vies-
butio ir 75 dol. svečių padėtų
pinigų. Paleidę porą šuvių, nors
ir nepataikė, į viesbutio klerką,
kurs, nusigandęs, taikėsi po lan-
gą išbėgti, plėšikai prasišalino.

Koncertas Davis Square,
Town of Lake.

Mūsų prašoma pranešti, kad
šiuo nedėdieniu, 28 sausio, bu-
sias surengtas puikus koncer-
tas Davis Square (Town of
Lake) salėse. Koncertas rengia-
mas Chicago muzikos mylėtojų
draugijos. Įžanga visiems be
mokesčių. Pradžią 8 val. vakare.
Lietuvių prašoma atsilankyti.

Vedimo laidai.

Nuo sausio 10 dienos lig 22
vedimo laidus išsiėmė sekamie-
ji Chicago gyveną lietuviai:

J. Kuizeris su Rozalija Kazinskaitė 23-19
K. Grigutis su Agota Kempine (?) 26-30
Jonas Adomas su De Kaib, su Joz.
Andrusiūnė 29-23
P. Andrusiūnas su Bl. Vilkaitė 23-22
L. Monkevicius su Ona Nemankaitė 23-22
J. Čiavicius su Mar. Daraskaitė 24-18
Jur. Černauskas su Lile Orinaitė 26-19
A. Vartulius su V. Kleinauskaitė 30-18
Ant. Butzga su Albieta Juskytė 25-27
K. Lukoševičius su Varon. Kuzminskaitė 24-21
V. Čapkaitis su Jeva Doranaitė 23-19
J. Motekaitis su Petronėlė Simkaitė 27-19
Jonas Krūnėis, Springfield, Ill.,
su Gracelia Gidvytė 35-21
A. Seibalis su T. Pakalnikaitė 29-21
B. Kikla su Kost. Granaitė 24-20
J. Baltrušaitis su Agnė Bajoraitė 26-24
Jonas Panga su Sofia Raulaitė 24-20
Jonas Globis su Fran. Zauskaitė 35-23
K. Jonaitis su Ona Zemaškaitė 25-20
P. Puškoraitis su M. Augustinaitė 28-25

LIETUVIŲ LAISKAI
KRASOJE.

Surašas už savaitę iki sausio
(Jan.) 20 dienos.

Neįteikti dėl įvairių prieža-
sčių (blogo adreso, etc.) adre-
sams laiskai galima atsiimti Vy-
riausioje Krasoje, Clark gtv.,
tarp Jackson Blv. ir Adams gtv.,
Room 175, pridunant atsakomą,
prie adresato laiško padėta, nu-
merį:

3627 Bagdzinas John J.
3637 Baltosate Helena
3710 Brandys Anton
3713 Brazauskis Adomas
3717 Budzius Andreas
3720 Budrys Jon. 2
3732 Buza Jan.
3733 Buza Jonas
3738 Chernialis Jozef.
3768 Daugela Jul.
3782 Derwaltis Anton
3785 Diburis Stanislaw
3787 Dimza Mateusz
3873 Garuckas Kazimer
3919 Grigas Antonas
4031 Gurski Leopold
4036 Jenkowskis Franz
4042 Jusius Malik
4043 Jocene Petronėle
4046 Jonaitis Jonas
4092 Kirkickaiti Stella
4163 Krawczunas Tomasz
4178 Kristapaitis M.
4193 Kudlenia Elzbeta
4291 Lovcius Dominikas
4335 Martinkonis Stanislaw
4342 Masilony Malik 2
4367 Mazlavka Zopija
4372 Markusauskas Joz.
4436 Mitkus T.
4441 Noskis Anton
4452 Mozielskis Kazimiera
4476 Nagaytis Anton
4487 Nezeleiskis Stanislaw
4569 Padolus Stanislaw
4583 Paslavickus Elzbeta
4599 Pechukas Jonas
4608 Petkus Mikaloja
4614 Petruskas Jozef
4671 Pundinas Dominik
4696 Ramelka Geo
4733 Rudis Kazimer
4738 Rudis Adomas
4758 Sawicki Petras
4759 Sartowakis Antonas
4788 Semaitis Amella
4838 Strykajtis Juzapas
4897 Umbras Kastanta
4900 Verpecinskis Frankis
4912 Wajtekunas A.
4922 Wasilewski Leonas
4944 Weizdunas Geo
4996 Zukauskas Ludwika
5000 Zygmantas S.

Sileikos naudai vakaro

ATSKAITA.

"Baisi Revoliucija" ant Bridge-
porto jau užbaigta ir pilnai lai-
mėta. Priešai — žmonių apatija
ir jos draugai — tušti plepalai ir
moral užkeltas, tapo pilnai susi-
mušti ir sunaikinti ant visų linij-
ų ir pozicijų. Entuziazmas nuo
patios pradžios iki paciam galui
buvo angstas. Disciplina taipogi
gera. Paskutinė būtų galėjus bu-
ti geresnė. Kada reikėjo išeiti
suičien (scenoje), "seną gvardiją"
— mūsų žymiausių dramatiški

artistai truputį pasivėla, matyt,
per daug dar persiėmę senosios
tvarkos dvasia. Vieno išėjus
laikėsi puikiai — ir savo uždavi-
ni atliko gerai.

"Inžinerių pulkas" — tvarkos
dabotojai buvo truputį silpni.
Kaipo naujokams galima dova-
not: Ponai, S. Petraitis, S. Mor-
kus ir visi prie garderobos dir-
bo puikiai — ir jie verti pagy-
rimo.

Sirdingą ačių visems dalyvau-
siems: atskiriems asmenims ir or-
ganizacijoms. Ačių džiakoniui kn.
Kriaučiui už svetinę, o poniai
A. Žimontienai už jos papuosi-
mą. Benui ir orkestrai "Lietuva"
simčių ypatinga ačių.

Išdrisų pridėt, kad publika,
kaip daugumas kalba, nors vieną
syk pilnai gavo už savo pinigų,
net daugiau kaip buvo pagarsin-
ta — ir nors vieną syk vakaras
apsėjo be tuščių žibutų ir pa-
barskūčių. Taip, tai buvo tikra
revoliucija mūsų vakarų ren-
gime.

Sileikos naudai implaukė:
Ineiga:
Nuo bilietų parduotų prieš
vakarą:
A. Olsewskis, per Bigelį
ir Vaitekūną \$10.35
J. Tananevicius, per P. Bal-
tutį 14.05
J. Ilgaudas 4.60
R. Dowiat 3.70
K. Kasputis 7.00

Gauta nuo A. Liutkaus
prie kasos vakaro laike \$129.00
Už garderobą per A. Si-
leiką 5.15
Už konfetti ir serpentiją
per ponį A. Žimontieną 8.98

Iš viso inego \$183.43

Išlaidos:

J. Tananeviciui už spau-
dinimą plakatų \$10.00
J. Ilgaudi už spaudini-
mą bilietų 5.00
Consolidated Printing Co.
už spaudinimą programų 2.75
Už Steinway grand pianą 7.00
Už konfetti, serpentiją ir
papiusimus 4.25
Kasierius A. Liutkui už
darbą 1.50
Įvairios išlaidos 16.00
Parapijai Sv. Jurgio pau-
kota už svetinę 5.00

Iš viso \$51.50

Ineigų išviso \$183.43
Išlaidų 51.50
Lieka gryno pelno \$131.93

Sileikos naudai paaukota
pirmaia: —
Dziakono kn. Kriaučiui \$5.00
F. Golubickio 5.00
X 5.00
Dr. A. Rutkausko 9.00

Pelnas iš vakaro \$131.93
Aukų 24.00
Viso labo \$155.93
Visi pinigai perduota p-lei M.
McDowell, kad pasiųstų p. J. Si-
leikai, kurį jinai proteguoja.
Ateinančiam numerį paduosiu
atskaitą aukų, kitų asmenų su-
rinktų naudai Sileikos.
K. Kasputis.

VAIZBOS DALYKAI.

Suvenytų Valstijų pirklyba su
Chiniais.

Pirklybos Suvenytų Valstij-
jų su Chiniais apyvarta pereinai-
s kalendoriaus metais siekia 55
milijonų dolarių, būtent: išga-
benta prekių vertės už 23 mili-
jonus dolarių, pargabentą iš Chi-
nų į Suv. Valstijas — už 32 mil.
dolarius.

Svarbiausi išgabenamieji
Chinūs daiktai: medvilnių išdir-
biniai, kerosinas, miltai, geležies
ir plieno išdirbiniai ir medžiai.
Kerosino pereinai 1911 metais
išgabenta Chinijon vertės už 7
milijonus dolarių; plieno ir gele-
žies išdirbinių, kaip antai vinių,
kuolių, plotos geležies, šėnių, lo-
komotivų etc., daugiau kaip už 2
mil. dolarių; tabako už 1 1/2
milijono dolarių; medžių už 1/2
mil. dol.

Svarbiausieji ingabenami iš
Chinijos į Suvenytas Valstijas
dalykai yra: silkai, vilnos, ry-
žiai, ožkų kailiai, arbatos, seriali,
ragazės. Kas metai atgabenama
šion šalin iš Chinijos, apskritai
imant, apie 30 milijonų svarų vil-
nų, apie 4 milijonus svarų silko,
apie 10 mil. svarų ožkų kailių,
apie 13 mil. ketvirtinių mastų
ragazių. Skaitant sulys vertės,
pereinai metais įgabenta: silko
už 12 milijonų dolarių; vilnų —
4 1/2 mil. dol.; ožkų kailių — 3
mil. dol.; arbatos — 2 mil. dol.;
ragazių — 825 tukst. dol.; šėrių
— 800 tukst. dol.; skrybėlių ir
įvairių joms medėgų — 700 tukst.
dol.; ryžių — 500 tukst. dol.;
sproginaujų ugnį (firecrackers) — 250 tukst. dolarių.

VISUOMENĖS ŽINIAI.

Lietuvių Socijalistų Sąjungos
37-ta kuopa, Chicago, Ill., susi-
rinkime gegužės 14 d. 1911 m.
nutarė paskeiti visuomenės ži-
niai štai ką:

Kadangi socijalistai, stovėdami
už laisvą visuomenės valdymąsi
— demokratizaciją, negali ir neto-
leruoja tų žmogų veiksmų, kurie
stabdo visuomenės pirmynėgą,
nežiūrint ar tie žmonės socia-
listai ar ne, kadangi socijalistai
tokiais visur ir visada pasmer-
kia, pasiremdami tuo mes prane-
šame:

Dėlto, kad minėtos kuopos
narys, Vincas Kalinauskas, sau-
vališku būdu išėikvojo kuopos
pinigus \$59.96;

dėlto, kad toks pasielgimas de-
moralizuoja ne tik visuomenę,
bet ir pačius sąjungiečius, ir
dėlto, kad, kaip parodo pasta-
rieji jo pasielgimai, jis ne nema-
no pasitaisyti, mes syki ant visa-
da prašaliname jį iš savo tarpo
ir persegeriame visuomenę, kad
butų atsargi su minėtu asmeniu.
L.S.S. 37-tos kuopos Valdyba:

M. Burba, pirm.
St. Strazdas, sekr.
K. Jankaitis, izdin.

Ir Dramatiškas Ratelis prie L.
S. S. kuopų Chicagoje sykiu pra-
neša, kad minėta ypata, taigi
Vincas Kalinauskas taipgi išai-
kovų savo asmeniškiems reika-
lams \$17.85 iš Dram. Rat. izdo.
Valdyba:

A. Kvedaras, pirm.
J. Naudžiūns, sekr.
P. S. Visuomenės žiniai mel-
sdiame ir kitų laikračių šį mūsų
pranešimą atspindinti.

NUO REDAKCIJOS.

Labai atsiprašome savo skaity-
tojų už pereiną (No. 3) "Lietu-
vos" numerį, išėjusį su tiek daug
klaidų, daugiausia zecerisčių. Su-
sirus statomosios mašinos
operatorium, jo pavaduotojai
neprate gerai mašinos val-
dyti, betaisydami paskutines
korektūras pridė naujų klaidų.
Visas jas čia atitaisyti būtų su-
ny, tat ne nebandysime. Be to,
skyrėje "Is Chicago lietuvų
gyvenimo" metraipazas, neap-
siziūrėjus, sumainė su kiti kitu
dvių žinučių antraštas, būtent:
"Atidai Chicago L. D. Sąjungos
atstovų" su "Pranešimas".

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

Kaz. Dorpatui, Chicago. Žinu-
tė apie vestuves neindomi. Tas
juk tarp lietuvių paprasta. Gir-
tų žmonių kalbai vestuvėse nega-
lima jokios svarbos duoti. Ne-
desime.

Kirdėjui, Lawrence. Pervėliai
gauti, šin numeris nebeegalejome
indėti. Beto, butumėte daug ge-
riau padarę, patįs tą atsiliepiną
lietuvių kalboje apdirbę. Redak-
cija juk ir taip turį daug darbo.
Tamistai, gerai valdančiam plunk-
sna ir kalba, nesunku būtų bu-
ve tatau padaryti.

Menkučiui. Gavome. Labai
ačių. Sinaudosome.

APGARSINIMAI.

VISUOTINAM PATARNA-
VIMUI.

Maža yra pasaulyje dalykų,
kurie tikty visuotinam patarna-
vimui, tai yra, kuriuos būtų ga-
lima pavartoti kiekvienam re-
ikale. Kairkūros šėimynos visa-
da laiko namie vaistus, kuriuos
išmėginę rado pagelbingais viso-
kuose atsitikimuose. Tais vai-
stais yra Triner's American Eli-
xir of Bitter Wine, kadangi jie
visada galima vartoti su geria-
siu rezultatu kiek-nors susirgus,
apetitą nudžiūns, nusilpnėjus,
susirgus by-kuria pilvo liga, šir-
dieš supykimuose, atsiragūgi-
muose, tulose moterų ligose, vi-
duriams sukietėjus, alpinimuose,
reumatikuose ir neuralgiškuose
skaudėjimuose, galvai susopis
ir taip toliaus. Jis sustiprina
kraują ir nervus, išvalo organiz-
mą, suteikia gerą apetitą ir svei-
ką miegą. Daktariškus patari-
mus siunčiame krasa dykai. Pui-
kus seninis kalendorius pasiun-
čiama kiekvienam už 10 centų
markėmis. Visose aptiekose. Jos.
Triner, 1333-1339 So. Ashland
ave., Chicago, Ill.

Draugijų Reikalai.

ATIDAI

Tautiškas Lietuvių Gimnastų Klubas.
Kiekvienas žinąs žmogus turi la-
vinti savo dvasiškas ir fizinis įje-
gas. Žmogaus dvasiškas turtas —
jo intelektualis išsivystymas; žmo-
gaus fizinis turtas — jo kūniškas
išsivystymas. Mūsų mąstymas, man-
dymas. Kas nori savo fizinis gabi-
mus išplėsti, išauklėti, patapti mi-
klū, vikriū, stipriū ir mandagiū, te-
prišrašo Tautiškan Lietuvių Gim-
nastų Klubui. Praktikos kas uta-
nikas ir kas pėtyncija Lielio svet-
nėje, 3301 So. Morgan st.

TEATRAS, PUIKUS TEATRAS.

Aušros Vartų S. M. P. Parapijos
naudai scenoje statoma viena juo-
kinga komedija trijuose aktuose
"Audra giedroje", nedėlio, sausio 28
d., M. Mieldazio svetainėje, 2242
2244 W. 23rd pl. tarp Oakley ir
Leavitt st. Pradžią 6 val. vakare.
Programas to vakaro bus įvairūs i-
žimantūs. Užtikriname, jog kiekvie-
nas iš atsilankiusių bus patenkintas.
Po perstatymo bus ballus su įvai-
riais šokiais. KOMITETAS.

LIET. JAUNIMO RATELIS.

stato scenoje 2-tu kartu 4-ty veik-
mų dramą "BE VARDŲ", parašyta
L. J. Rat. nario — J. J. Zolp. Nedė-
lio 28 d. sausio, 1912 m., Columbia
avet., 48ta ir Paulina gtv. Pradžią
lygiai 7 val. vak. Tikietai 35c ir
auščiau.

Kas matė "Valkatą", tas norė-
s matyti ir "Be Vardų", o kas matė
šią dramą vieną syk, tas su džiaug-
smu eis ir kitą sykį ir kartu vesis
ir savo draugus. "Be Vardų" yra
viena puikusių dramų, kuri tik bu-
vo pastatyta scenoje. Čia žiūrėtojas
truks iš juokų ir verks iš susigrau-
dinimo.

Po viskam bus puikus Ballus.

PILNA SYKĖ

Dram. Ratelis prie L.S.S. k-pų Chi-
cagoje statys scenoje K. Jasnikai-
čio naują 3 akty komediją "Svečiai
iš Lietuvos", ned., vasario (Feb.) 4 d.,
1912 m., Hull House svet., kampas
Polk ir Halsted st. Pradžią 7:30 val.
vak. Įžanga 50c, 35c ir 25c.

Autorius komedijos yra gerai ži-
nomas gabus rašytojas feletonėlių ir
scenų veikaly, kuriuos žmonės su
noru skaito. Žingeldama dar labiau
padidina siužetą, nes palintas iš taip
neenos praeities pragarųsiu atsi-
lankymo iš Lietuvos "svečių nebuvė-
li".

Aktai perstato patį priėmimą "sve-
čių" intelektualis.
Beto, programos bus pajaviruotas
puikiais monologais, dhetais ir t. t.
Kviečia visus atsilankyti
Komitetas.

LIET. MOTERŲ DR-JA "APSVIETA"

statys scenoje M. Dundulienės nau-
ją 4-ty akty dramą "Grazi Magello-
na ir Petras Kareivis", ned., sausio
28 d., 1912 m., Sv. Jurgio parapijos
svetainėje, kampas 32 Place ir Auburn
ave. Svetainė atsidarys 6 val. vaka-
re. Teatras pras. 7:00 val. vak.
Įžanga 25c ir auščiau.

Gerblamieji lietuviai ir lietuvaitės,
labai retai mes turim progą pamatyti
gerą dramą mūsų scenoje. Užtai mel-
džiame atsilankyti, pamatyti šią nau-
ją ir puikų dramą "Grazi Magellona
ir Petras Kareivis su sidabriniais
raktais". Ji yra viena iš geriausių
perstatymų. Taipgi reikia priminti,
kad jos geriausios apėkos, užtai at-
silankykite.

Pasibaigus teatrui bus šokiai su la-
kiojančia krasa. Kviečia Komitetas.

Reikalavimai.

Reikalinga žmogus su \$500 dol. pi-
nigais kaip dalininkas teatro bizny-
je. Didelis pelnas. Turi mokėti an-
glų ir lietuvių kalbas ir nesibaidyti
kelionių. Rašykite angliškai ar lietu-
viškai į

Manager,
Room 29, 156 N. LaSalle st.,
Chicago, Ill.

Pajėskome agentų prumeratori-
ams rinkti pirmutiniam moterų
laikračiui Amerikoje "Amerikos Lie-
tuvaite". Prumeratori metaus 50c,
3 mėnesiams 10c. Reikalaujame taip-
jau jaunoms merginoms norčios išmokyti
suausvės darbą. Kreiptis į leidėją
adresu: G. A. Baronas, Box 125,
McKees Rocks, Pa.

Ant Pardavimo.

SALIUNA: PARSIDUODA.
Vienatinis lietuviškas salūnas šio-
je aptiekėje. Jieskančiam tokio biz-
no labai tinkama vieta. Lietuvių ap-
gyventa, taip pat vokiečių ir lenkų.
Priežastis pardavimo išvaizdima į
Lietuvą.

Jos Geštautas,
6024 So. State st. Chicago, Ill.

Pardavinimui barberšapis labai pi-
gia kaina. Turi but parduotas šia-
me sausio mėnesyje, nes turiu išva-
žuoti į kitą miestą. Biznis jau 7
metai varonas ir gerai išdirbtas. Ran-
da pigl, 12 dol. mėnesyje; tenpat
gyvenamas kambarys. Kreipties ad-
resu: Francisus Simkus, 1053
Garfield ave., Chicago, Ill.

Parduodama salūnas Lietuvių gy-
venamoj vietoj. Gera progą Lietuvai.
Parduodama pigiai. Chas. F. Mundin-
ger, 2001 So. Halsted st.

Mes, Petras ir Jonas Dragūnai, pa-
jėskom savo brolio Vac. Dragūno,
Vilniaus gub. Trakų pav. Dumenų
par. Aukštakalio kaimo. Meldžiame
atsilaukti adresu:
John Dragūnas,
12 West st. Bloomfield, N. J.

Seniausia Lietuvių uželga pas
JUOZUPĄ RIDIKĄ

Užlaiko visokius pirmo
skyriaus gėrimus ir ke-
pėnins cigarus ir
Grazią Naują Svetainę
Susirinkimams, vestuvėms, ba-
liams ir t. t. Sirdingas priėmi-
mas ir broliškis roda kiekvienam
3253 Illinois St., Kertė 33rd

RUSIJOS—AMERIKOS LINIJA.

Puikiam, Didžiausi ir Greičiausi
Laivai reguliariai kas dvi savaiti
vaikščioja tarp Rusijos ir Amerikos,
nestodama pakeliui nė jokiam por-
te. Nauji dvirubiniai Paszieriniai
Garlaivai

CZAR, KURSK, RUSSIA.
8 dienomis į Rot-
terdamą. 11 dienų į
Lengvą.

\$3300 III klase \$35.00
\$45.00 II klase \$47.00
\$65.00 I klase \$75.00

ISPLAUKS IS NEW YORKO:

Kursk, vasario 10; Lithuania, va-
sario 24; Birma, kovo 9; Kursk, ko-
vo 23.

Dėl artosnių žinių meldžiame kreip-
tis į mūsų agentus, arba į Vyriaus-
sij Keleivų Agentą:
A. E. Johnson & Co. 27 Broadway,

Sustabdyk

kosulį, o su juo ir kitokius kvė-
puojamųjų organų keblumus, kol
liga nėra dar palietus jusų plau-
čių, kas būtų labai pavojinga.
Geras nuo to vaistas

Severos Balsamas
Plaučiams

(Severa's Balsam for Lungs)

Pirmausia jis sustabdo kosulį,
o paskui gelėja paciam organiz-
mui gamtisku būdu atgauti visą
jam prideramą sveikatą ir tamp-
rumą.

Dvejopo dydžio: 25c ir 50c

"Is skausmo man galva skilė sk-
la"

"Kendiu neįsipaakytai"

Šitokius ir panašius dejavimus
girdime tankiai iš žmonių sergan-
čių galvos skaudėjimu. Tatau jie
lengvai galėtų išsigydyti, jeigu tik
vartotų

Severos Plotkeles
nuo Galvos Skausmo
ir Neuralgijos

(Severa's Wafers for Head-
ache and Neuralgia.)

Jos nuramina nervus.

Pataiso kraują.

Sustabdo galvos skausmą.

Kaina 25c dėžei.

Labai Lengva

ligai įsivyranti ir patapi chro-
niska, jei žmogus umal neatrei-
gia domos į savo vidurių sukiet-
ėjimą, kepenų nesveikatą, vidu-
rių nevarškumą. Tulzies sugedi-
mas, geltaigė, gemorojai ir skil-
vio neveikimas yra tai keletas
iš daugelio ligų, paeinančių iš ke-
penų netvarkės.

SEVEROS
Balsamas Gyvasties

(Severa's Balsam of Life)

pataiso ir sutvarko kaip reikia
kepenis, pajudina virškinamuosius
organus gerai veikti ir apsaugo
organizmą nuo chroniško skaudė-
jimų.

Parduodama visur aptiekose. Rei-
kalauk Severos. Jei savo aptieko-
je negautumėte, rašykite į mus

W.F. SEVERA CO.

CEDAR RAPIDS, IOWA

POETO GYVENIMAS.

POETAS PRIEŠ APSIVEDIMĄ

P. S. Kam-tek buti Chicagoje iš tolymesnių miestų neužmirškite apsilankyti ir mūsų Bankon.

